

**El Carnaval, una festa d'alegria per a tots,
que un any més hem deixat enrera.**

Foto: Ricard Creus

SUMARI:

Editorial
El lector opina
Agenda
Visió del moment
Amenitats
Història i Anecdolari
El Tossal de Santa Llúcia
Noticiari de la Ribera de Sió
Defensa de la Poesia
Que hauria pogut passar?
Suplement n. 13:
    Guillem Viladot, poeta
    de Riella
Agrupament Escolta
Oficis, festes i costums
Futbol, Tennis, Escacs
El Ton de Dolçmund
Moviment demogràfic
L'Ajuntamet Informa
Som a Riella:
    Les monges ens han
    oblidat

Director: Joan Puig i Ribera

Subdirector: Jaume Cuñat i Mata

Redactors: Josep Bertran, Pasqual Castellà
Jaume Cots, Josep M.ª Lluch, Pere Mora, Rosa
Mari Sera, Agnès Pedrós, Teresa Prados,
Paquita Vilalta i Jordi Padullés,
fotog. Ricard Creus

Col·laboradors: Miquel Aguilà, Ramon Creus,
Jaume Brils, Joan Novell, Lluís Pons,
Deudat Pont, Guillem Viladot,
Josep Farreny i Francesc Domingo

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)
Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració

Carrer la Plaça, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 500 ptes.

Estranger 550 ptes.

Número solt 50 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat contractada anual:

Una pàgina	3000 ptes.	al mes
1/2 »	1500 »	
1/4 »	750 »	
1/8 »	400 »	

Anuncis solts, 50 % d'augment

Ajut especial: 1000 ptes. a l'any

Per a subscripcions i anuncis poden
dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79

o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81

Jaume Cots - Tel. 39 01 32

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cada una de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors a SIO, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig

Els escrits que arribin a SIO, perquè puguin sortir publicats en el mes de data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat, 10) abans del dia 25 del mes anterior.

QUINA COLLADA!

Sí, perquè dos mil tres-cents intel·lectuals son molts intel·lectuals i es veu que eren tants (i tots ells castellano-parlants afincats a Catalunya), els que signaren el «Manifesto» per la igualtat de drets lingüístics a casa nostra.

Si no fos perquè creiem veure-hi una mica de mala baba, ens en fariem un tip de riure car, en el fons del fons, aquest «manifesto» no és altra cosa que un vulgar plagi de les nostres aspiracions. També nosaltres, els d'aquí i a més amb voluntat de ser-ho, fa temps que la demanem aquesta igualtat de drets lingüístics. Amb una premsa catalana més nombrosa; amb un més just equilibri en les emissions radiofòniques —i no parlem de les televisades—, entre l'idioma estatal (que respectem) i el nostre; amb un més equitatiu ensenyament EN català i no pas DEL català a les escoles, i amb una munió d'etcèteres que fóra llarg de consignar.

I ves per on, aquests «manifestants» han tingut, en certa manera, la virtut de transportar-nos a la nostra infantesa. Procurarem explicar-nos:

Entre la quitxalla de tots els pobles hi ha un grupet més a menys nombrós de xicots que tenen fama de «consagrats». Cal aclarir que entre nosaltres, una persona titllada de consagrada no vol dir

solament que està dedicada exclusivament al servei de la Divinitat, sinó que significa, també, que és una mica dura de pelar; en una paraula, que és del morro fort. I confessem que no sabem explicar el procés etimològic d'aquesta acceptació.

Doncs bé, quan jugàvem a todes («canicas» pels messetaris), ben sovint n'hi havia un d'aquests «consagrats» que embarbollava el joc i com que no es sabia qui havia de guanyar o perdre, imposava com a solució que el millor seria repartir les peces i ho feia de la manera següent: Se les posava totes al davant i començava la distribució dient: —Una per a mi, una per a tu, una per a mi; i tornem a començar; una per a mi, una per a tu i una per a mi. I així successivament. Enteneu el joc?

Davant el fet real i palpable de com es troba la tan anhelada normalització de la nostra Llengua a Catalunya, ens inclinem a creure que c bé els «manifestants» estan molt mal informats de la realitat catalana o bé que la igualtat que reclamen l'entenen també en «una per a mi, una per a tu i una per a mi». Ai, Sr. Amando de Miguel! Veiam si també haurem de dir de vostè que és un «consagrati»!

SIO

Senyor Director de SIO:

Només dues ratlles perquè quedi constància del «gamberrisme» circulant.

Em refereixo a la tallada de carrers que s'ha fet aquests dies per tal de poder arranjar l'Avinguda de Catalunya.

Diumenge dia 22 de febrer, a l'entrada del carrer de la Capella des de l'Avinguda de Catalunya hi havia uns obstacles senyalitzats amb bombetes vermelles. A les set del vespre passant per allí, veí com cremaven dues bombetes assenyalant el perill, a les nou no en cremava cap. Ambdues restaven a bocins per terra. Vaig suposar que amb un acte de «gamberrisme» acabaren trinxades.

Quitxalla?... Noiets o noietes?... Adults?... no ho sé, el que sí sabem és que d'aquesta forma no es pot fer res de bo.

Coses així en passen moltes, massa!, i em sembla que fóra de primordial necessitat que en els col·legis enmig de tantes assignatures hi tinguessin cabuda unes bones ensenyances de civisme i urbanitat, que a fi de comptes és del que se'n treu un benefici més immediat.

Gràcies.

C.

AGENDA

FEBRER

diumenge, 1 — CAPS- GROSSOS

Els caps-grossos d'Agramunt, entenem-nos, aquells que acompanyen els gegants per la Festa Major, s'han desplaçat a Valls per assistir a la concentració de nans, gegants i caps-grossos, que s'ha fet a Valls amb motiu de les festes de la Mare de Déu de la Candela. Els sis nois agramuntins, que els portaven, han quedat esgotats després de les 4 hores que durà la cercavila.

dimecres, 4 — BOMBERS

L'equip de bombers local, ha estat un dels primers a acudir a la crida, feta des de Balaguer, per col·laborar, dins els seus mitjans, a sufocar el grandió incendi que s'ha declarat, aquesta tarda, a la paperera INPACSA d'aquella ciutat.

divendres, 6 — CINE-CLUB

De nou una altra sessió de cine-club, aquest vespre i al cinema Avinguda IV i amb el film de Francesco Rosi «Uomini Contro». Amb un breu comentari inicial d'Albert Anguera, la presentació de la pel·lícula i el diàleg han anat a càrrec de Josep Farreny. L'assistència; unes vint persones.

LLIBRE

L'Editorial Laia ha publicat «L'educació física a l'escola» del que n'és autor l'agramuntí afincat a Barcelona, Dr. Gustau Nadal, Pediatra. Es tracta d'un llibre senzill però ple d'interessantíssimes orientacions pel desenvolupament de l'exercici físic, fruit d'una llarga experiència en el camp de la medicina escolar. SIO, que pretén estar al corrent dels reeiximents dels nascuts a la Vila, considera que cal donar fe d'aquesta obra, alhora que felicita el seu autor.

diumenge, 8 — FUTBOL

Amb assistència d'una quarentena de socis, ha tingut lloc al cinema Avinguda II i aquest matí, una Assemblea general extraordinària del Club Futbol Agramunt, per tal de tractar, en especial, de la marxa econòmica de l'entitat. Donat el dèficit ja existent, en aquests moments, d'unes 90.000 ptes. i un possible de 600.000 ptes. al final de temporada, l'assemblea acordà una sèrie de mesures encaminades a paliar-lo.

dissabte, 21 — FAMOSOS

Del món de l'espectacle, s'han reunit, aquesta nit i a la sala de festes Kipps, per rebre els trofeus «Fons de Canaletes». L'acte ha estat presentat pel popular locutor de ràdio Lluís del Olmo, i reberen els seus trofeus, entre altres: Glòria, Joan Bautista Humet, Conchita Bautista, Manolito Royo, Ondina, Luis Cantero i Las Deblas.

diumenge, 22 — CAU

En motiu de celebrar-se avui la Diada del Pensament Escolta, en commemoració de la mort del seu fundador, en Baden-Powell, els components del CAU han organitzat un conjunt d'activitats especialment dedicades als pares de la mainada i jovent que hi estan agrupats. La trobada ha tingut lloc al local del Foment Parroquial i hi ha hagut esmorzar de germanor, «gimkama» per als menuts, projecció de diapositives, i una íntima però emotiva celebració eucarística. A les dues de la tarda i amb el Cant dels Adéus, s'ha fet la cloenda de tan simpàtica reunió.

dimarts, 24 — ENSURT POLITIC

Que s'ha viscut per l'intent de cop d'Estat militar, que s'inicià ahir a la tarda amb l'assalt al palau de les Corts de Madrid, on estaven reunits tots els diputats, i que ha finalitzat aquest migdia, amb l'alliberament dels mateixos.

Encara que no ens ha afectat directament, SIO creu no pot deixar de ressenyar-lo donada la seva importància.

Durant aquestes tenses divuit hores —sobretot les primeres—, l'aparell de ràdio i el televisor han estat el cordó umbilical que ens ha unit amb els fets que s'esdevenien a la capital de l'Estat.

dijous, 26 — CASAL AGRAMUNTI

El pasat diumenge al matí i en el seu local social, tingué lloc l'Assemblea Ordinària de Socis d'aquesta societat Cultural i Recreativa, on es varen aprovar els comptes del passat exercici, i es renovà la meitat de la Junta (2 socis fundadors i 4 socis accionistes) co més de reglament. En iniciar-se l'acte, dels 560 socis

Segueix

Visió del Moment

d'un Jubilat, en les Nadalenques del 1980,
amb ànsies de Pau i Amor

*Una recepta per a l'Any Nou
podria ser aconsellable,
en un temps tan poc estable
que ens ha vingut no sé com.*

*No devem llegir el diari,
apaguem el televisor,
no escoltem tampoc la ràdio
en notes d'informació.*

*Així estalviarem l'escoltar
de tants mals i de tants «sustos».
d'aquests jocs de disbarats
de tants mals i de tants vsustosd.*

*Molt país viu inconscient,
camina confiat i alegre,
a fe que els moments actuals
són per a veure'l molt negre.*

*Els polítics no s'aclareixen,
el poble està un poc cansat
i entre tots ningú veu forma
de posar el cascabell al gat.*

*El món fatigat tampoc no s'entèn,
alça poc els ulls al cel,
i entre tants desballestaments
n'han fet Torre de Babel.*

*La Humanitat pobra de fe
el seu refugi enlloc troba,
veu com tot el món trontolla
i els super-homes no hi poden res.*

*Nosaltres, els Jubilats,
que ja marxem de la vida,
en ella estem de retorn
de tanta veritat i mentida.*

*L'assumpte va per llarg
en aquest ballar d'empentes,
tot el món ple de tempestes
nostra Espanya n'és un marc.*

*Ara hem de procurar
acostumar-nos a aquest viure,
de recels, i de conviure
en aquest nou i vell passar.*

*Que Déu ens avivi la fe
perquè retorni l'esperança,
que arribarà la pau
tot el món en té enyorança.*

*A tots us desitjo Bon Any
i de moment Bones Festes,
si podem, aprofitem-les,
no tot sigui desengany.*

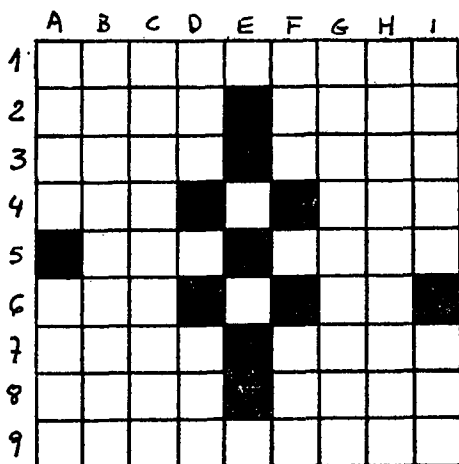
*En acomiadar-me us recomano
paciència i bon humor,
manera de sortejar la vida
de la manera que es pugui millor.*

*Ara com a nota final
de tot el dit: Conformació
i en aquest sorteig del viure
amb ànsies de Pau i Amor.*

FERRAN ROS I PUJAN

Agramunt, Nadal del 1980.

AMENITATS

HORITZONTALS

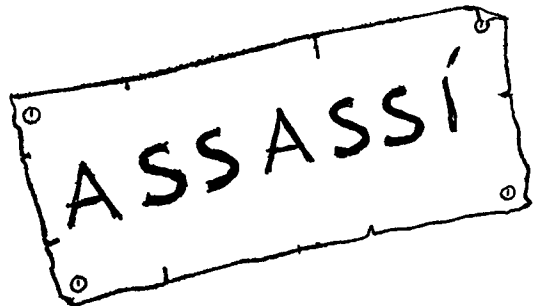
- 1.— Cert vaixell de guerra.
- 2.— Part posterior de l'esquena dels cavalls i bèsties de càrrega. En les universitats i centres docents, cadascuna de les sales destinades a fer-hi classes.
- 3.— Punt que es tracta de tocar amb un projectil que hom llança. Excessivament gras.
- 4.— En francès, nom femení. Consonant. Vocal seguida de consonants.

- 5.— Espai aplanat, ferm, on es baten messes. Errada.
- 6.— Cadascuna de les tiges primes que arrenquen de l'arrel en plantes com el blat, el canem, etc. Consonant. Dóna.
- 7.— Banc llarg amb respatller ample. Fixa la vista.
- 8.— Que no és eclesiàstic. Moure's d'un punt a l'altre.
- 9.— Plena de llavor

VERTICALS

- A.— Beguda feta per infusió d'una llavor torrada. Ple de bellesa.
- B.— Pertanyent a l'univers.
- C.— Malaltia deguda a la presència de la matèria colorant de la bilis en la sang, caracteritzada per la grogor dels ulls, pell, orins, etc.
- D.— Allò que justifica alguna cosa. Vocal i consonants repetides.
- E.— Vocal. Cent. Mil. Vocal.
- F.— Estat de la terra, resultat d'una ploguda, que la fa particularment apta per a sembrar-hi i treballar-la. Vocal. Massa d'aigua salada.
- G.— Poso en un rang o classe inferior.
- H.— Causaràs alegria.
- I.— Vas petit de porcellana, pisa, etc., amb nansa, per a prendre cafè, te, etc. En aquest moment.

ACUDIT

CLASSIFICAT "S"

VERTICALS.	1.— IASSA, ARA
	2.— HLEGARAS
	3.— GONIDINO
	4.— SAO, E, MAR
	5.— A, C, M, O
	6.— RAO, A, OCC
	7.— ICTERICIA
	8.— UNVERSAL
	9.— CAFE, BELL
	1.— VSOROROSA
	2.— LAIC, ANAR
	3.— ESCO, MIRA
	4.— BRI, M, DA
	5.— ERA, ERRA
	6.— EVE, C, OGS
	7.— FITO, OBES
	8.— ANCA, AULA
	9.— CUIRSSAL

VERTICALS.

HORIZONTALS.

Confeccions AGRAMUNT
Avda M. Jolonch, 44 Tel. 39 00 17

Electricitat ALBAREDA
Pl. Mercadal, 9 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ
Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL
Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE
Avda J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET
Carrer Institut Tel. 39 09 99

FORN CAMATS
Sant Joan 4, Tel. 39 02 38

MAGATZEMS COTS
Plaça Mercadal Tel. 39 01 32

FERRETERIA ESCOLÀ
Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLÀ
Avda M. Jolonch 28 Tel. 39 07 85

Material Construcció A. ESTEVE
Avda. M. Jolonch, 6 Tel. 39 02 60

FOTOS FONT
Sió, 31 Tel. 35 04 34- Seu d'Urgell

Bar FRANKFURT del Sió
Pl. Pou, 22

Planxisteria GARCIA
Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

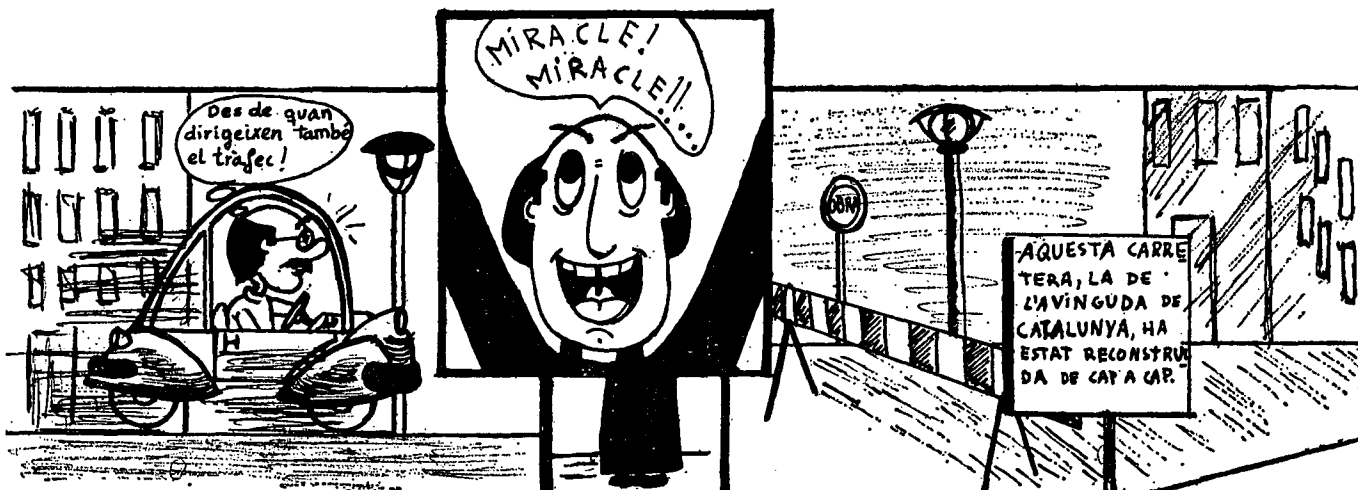
SABATERIA HUGUET
Pl. Església, 7 Tel. 39 06 63

Carnisseria JORDINA
A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH
Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30

QUEVIURES MORA
Sant Joan, 42 Tel. 39 03 81

Sastreria-Confeccions NOGUERA
Sió, 8 Tel. 39 02 14

Història i Anecdolari

El relleu geogràfic on està situat Agramunt, idealitzant una mica, el podem comparar a una esquena de camell: una vessant cap al nord i una altra vers el sud; els geps, l'un és el turó del Castell i l'altre el dels Dipòsits; i el fons de la depressió entre les dues protuberàncies coincideix amb la plaça de l'església, la qual és el rovell de l'ou de la vila.

Precisament avui volem parlar de la Plaça. A Agramunt de plaça sense adjectius només n'hi ha una, totes les altres tenen un nom determinat: del Mercadal, del Pou, etc. Però quan només diem «La Plaça», tots els agramuntins, sense més explicacions, sabem que es tracta de la plaça de l'Església.

L'esmentada plaça és la més antiga de totes les que tenim, la primera que va existir a la vila i l'única durant una colla d'anys, sense cap altra que li fes la competència. Ens referim, naturalment, a la vila sorgida després de la reconquesta.

Els anònims planificadors de l'eixample agramuntí del segle dotzè, van prendre com a punt de referència aquell espai proper a la muralla de la banda de llevant, i allí hi feren convergir els principals carrers: Castell, Sió i Sant Joan. Des d'aleshores la Plaça, flanquejada per l'església parroquial i posteriorment per Ca la Vila, fou el centre neuràlgic de la localitat, la qual cosa encara continua sent en una bona proporció.

Durant segles la nomenclatura oficial i la popular coincidiren en la denominació de la Plaça. Oficialment també

se l'anomenava Plaça de l'Església —nom que té actualment— però alguns anys fou plaça de la Constitució i més tard plaça de la República. També, algunes vegades, ha estat esmentada com a Plaça Major.

Afortunadament, els ajuntaments posteriors a l'any 1939 no tingueren afició a posar noms de circumstàncies —es van limitar a convertir el Mercadal en plaça del «Generalísimo Franco»— i la Plaça mantingué la denominació tradicional, la qual cosa ha evitat la possible temptació de posar-hi un altre nom.

Segons expliquen els erudits, el primer empedrat de la Plaça fou efectuat a finals del segle XVIII, pagant l'obra Don Pere de Gomar. La pavimentació actual, també de pedra, fou realitzada per «Regiones Devastadas» després de la guerra; amb aquesta darrera reforma desaparegueren les sitges excavades al subsòl de la plaça i la font amb la farola al capdamunt. La pica d'aquella font és la que avui existeix als jardinetes de la Capella del Sió.

Seria el conte de mai no acabar fer llista dels actes de tot tipus que han tingut la Plaça com escenari: actes populars i recreatius, manifestacions religioses i polítiques, trobades artístiques i culturals, etc., etc. Tots els qui ens vénen a veure, siguin personalitats o simples turistes, tard o d'hora fan cap a la Plaça; el temple parroquial o Ca la Vila, el mercat o les botigues de l'entorn, atreuen el visitant. La Plaça és també punt obligat de trànsit si es vol fer un recorregut per la part antiga de la població.

LLUÍS PONS I SERRA

GRAN MERCAT El Rebost

Carrer de Sió, 15

AGENDA—Continuació

d'aquesta entitat sols eren vuit els presents a la sala-teatre i, quan foren més, una quinzena.

Avui s'ha reunit la nova Junta, la qual ha quedat constituïda de la següent manera:

President: Jordi Bertran París.

Vice-President: F. Xavier Santamaria i Pasqual.

Secretari: Emili Torrens i Marquilles

Tresorer: Amadeu Amigó i Pla.

Comptador: Ignasi Villalta i Gilabert.

Vocals: Manuel Mazón i Ribó, Josep M.ª Lluch i Baró, Joaquim Muro i Sánchez, Salvador Huguet i Pla, Pere Vilalta i Solé, Pere Boncompte i Alsedà i Pau Bernaus i Llovera.

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA

Instal·lacions per a Granges

Reparació de tota classe de

Maquinària Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

El Tossal de Santa Llúcia

Els nostres avantpassats un bon dia de l'any 1.000 abans de Crist (1) trobaren apte per establir la seva llar un petit tossal, al sud d'una serra que avui anomenem d'Almenara. Aquest era un lloc idoni perquè estava protegit dels freds vents del nord per aquella serra, tenia la suficient alçada per dominar i vigilar la terra de conreu que s'estenia al sud per una gran planúria (2), i en cas d'atac les vessants convertien la part més alta en un segur refugi de fàcil defensa.

Aquella gent antiga feren les seves cases a la part de la solana, baixant des del cim a la part inferior. Les parets eren bastides sobre filades de pedra sorrenca, aconseguint unes cases de planta quadrada i cobertes amb branques i fang (3). Algunes habitacions les reservarien per guardar els ramats que permetrien una alimentació de carn que complementés la vegetal, fruit del treball de la terra, cosa que farien amb toscos però eficients instruments. Així, per exemple, usaven una senzilla falç de fusta on hi clavaven unes aflades dents de sílex que de tant tallar agafaven un color lluent (4). El gra era molgut en petits molins formats per una pedra aplanada sobre la que es passava una de més petita, també allisada en un costat, fins a obtenir la farina.

A les seves llars guardaven l'aigua de la pluja i els fruits del camp en unes tenalles, fetes a mà, de gruixos i mides variables i decorades amb diferents cordons impresos (5). També de vegades les aprofitaven per a posar les cendres dels seus morts, les quals dipositaven a terra, amb senzilles ofrenes, i envoltaven de cercles de pedres segons les seves creences sobre la immortalitat (6).

Pels tipus de ceràmica trobats ara per la superfície del tossal en petits bocins o pedallassos sabem, els que ens dediquem a estudiar el passat de la nostra terra, que aquesta gent arribarien fins a la invasió romana, passant per tant per les etapes del Ferro (7) i Ibèrica (8).

Després d'uns anys de perdre el rastre d'aquesta població, tornem a trobar gent en aquest tossal sobre els segles XI, XII i XIII; un grup de cristians farien llurs cases de nou al tossal. Això podria ser l'origen de la llegenda que l'antiga població de La Fuliola es trobava en aquest lloc (9).

Poca cosa més podem dir de segur sobre aquest jaciment arqueològic, ja que la negativa actitud del seu propietari, Sr. Josep Ripoll, veí de La Guàrdia de Tornabous, ha impedit el seu estudi científic per sempre més (10). L'actitud d'aquest contrasta amb la dels senyors Josep i Gabriel Balcells, de l'entitat d'Almenara, que guiats per una autèntica estima del nostre passat en particular i per la cultura en general, comunicaren l'any 1973 al Dr. Maluquer la troballa de la Necròpolis veïna a Santa Llúcia. Aquesta va poder ser estudiada, aportant interessants dades sobre els nostres avantpassats.

Cal tenir present aquesta actitud del senyor Ripoll per veure l'exemple, tantes vegades seguit en nom de la incultura, que hem de refusar entre tots mitjançant una estreta col·laboració amb la ciència. A més cal perdre també la por a donar a conèixer les troballes arqueològiques, doncs la llei és cada vegada

més clara i ràpida en la protecció i respecte als jaciments, així com també és més dura respecte als casos d'ocultació o destrucció.

Gents d'Agramunt! Homes del Sió! Col·laborem amb els científics per conèixer més la nostra terra, els nostres orígens i tota la nostra història. Es una bona manera d'estimar-la més.

JOAN-RAMON GONZÁLEZ I PÉREZ
(Secció d'Arqueologia de l'Institut
d'Estudis Ilerdencs)

NOTES

1. Cronologia aproximada, doncs el poblat pertanyia a l'etapa més antiga. Allò que els arqueòlegs anomenem Bronze Final-Ferro.
2. L'actual Pla d'Urgell i que en aquella època, ja que el canal no hi era, es trobava molt sec i sols apte per cultivar cereals.
3. Segons altres poblats semblants, millor estudiats de la zona. Per exemple el de Genó, Aitona (Segrià).
4. Això ens permet deduir la seva utilització i la classe d'economia de la gent que les usava.
5. Alguns fragments són guardats a casa del senyor Balcells i d'altres a la Secció d'Arqueologia de l'I. E. I.
6. Els arqueòlegs anomenem necròpolis o ciutat dels morts a aquests llocs. Sabem segur que són de cronologia posterior o de plena edat del Ferro, si bé ja es podia fer en aquest moment. Per exemple, i d'època posterior, veure MALUQUER DE MOTES, J. *La Necròpolis de Almenara en Agramunt (Lérida)*. En «Pirenae» n.º 9, Barcelona 1973.
7. Segons la ceràmica més polida, de perfils típics i, sobretot, d'acanalats per decoració.
8. Segons la ceràmica típica feta a torn, de pasta de sandwich i decoració pintada amb motius geomètrics. Per exemple com la trobada en el veí poblat del Molí d'Espigol, a Tornabous, excavat sistemàticament pel Dr. Maluquer.
9. Segons la típica ceràmica gris medieval que darrerament s'ha pogut datar en aquests segles.
10. Es un cas de mala idea, ja que no es pot al·legar ignorància, doncs després d'avisos oficiosos de l'interès cultural d'aquest tossal, el Sr. Ripoll va fer cas omís a les comunicacions oficials del Ministeri de Cultura i dels Ajuntaments d'Agramunt i La Guàrdia.

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER - BOSSES DE PLÀSTIC - TRANSPORTS

CTRA. TÀRREGA, s/n. ✉ CORREUS n.º 25

☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIAS) ☒ CONSIST

AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

Noticiari de la Ribera del Sió

(Coordina, Pere Mora)

MONTGAI (Informa Rosa-Maria Solé)

Amb motiu de la diada dels Reis, es va celebrar, com tots els anys, la cavalcada, —si fos possible— més maca que els altres anys, amb la col·laboració de la gent del poble. També la quitxalla han fet uns pastorets que han representat a la casa Parroquial.

Mossèn Roc va escriure una carta a les escoles d'Urtiella, perjudicades per l'explosió haguda fa un parell o tres de mesos, per invitar-los a passar uns dies al campament de Salgar de vacances, amb despeses pagades; ens han contestat acceptant la invitació; molt probable que a mitjans de juny estiguin entre nosaltres.

MAFET D'AGRAMUNT (Informa, Antonieta Figueres)

GENER. — Per part d'un particular, es va deixar una taula de «ping-pong» a la sala del cafè, va estar molt ben acollida per tot el jovent, tant és així que van demanar permís per poder jugar cada dia, esperem que duri i creixi l'afició, ja que és molt millor aquesta que les cartes.

ÇAÇA: S'ha donat per acabada la temporada de caça, suposo que va ser bona com cada any, perquè és un dels termes en què els conills s'hi troben bé. Per celebrar-ho els «SENYORS» van convidar a un sopar tota la junta administrativa (convé tenir-los contents!).

Per cert, des d'aquí aviso a qui els pugui interessar l'arrendament d'un vedat, que comencin a fer passos perquè aquest, quedarà lliure dintre d'un any.

FEBRER. — **REUNIO:** El dia 14 es va reunir el poble convocat a una reunió a fi de donar alguns comptes, fer propostes i prendre acords. Es va parlar de pavimentar alguns dels carrers del poble que encara manquen, així com donar permís per preses d'aigua a dos veïns en terrenys de la seva propietat.

RECTIFICACIO: Em van fer saber, encara que amb un xic de retard, que el partit de futbol casats contra solters van guanyar els primers i no els altres com jo vaig escriure. Encara que fos un partit informal, les coses com són.

En escriure aquestes ratlles acabem de viure uns dels moments més dramàtics de la nostra Història, esperem que tot quedi en un mal record sense més complicacions, d'aquest cop de força.

PRADELL (Informa, Ricard Ricart)

Poques coses passa al nostre poble, potser és millor, perquè, si en passés massa, n'hi podria haver més de dolentes que de bones, i, val més així.

El dissabte 14 de febrer, festa de Sant Valentí, vingueren a fer una actuació d'Escala en Hi-Fi, els alumnes de 8.º curs d'E. G.B., de les escoles d'Agramunt. Després de molts entrebancs, per culpa d'un encreuament de fils de l'electricitat, a la fi pogueren actuar. Hi va haver molta gent i també van agradar.

CARNAVAL. S'espera amb il·lusió, per a molts, aquesta festa, ja que es farà una desfílada de disfresses i es premiarà les mil·lors.

Continua fent fred i, amb el mal temps, poca cosa hi ha al camp. Esperem que s'arregli aviat.

PREIXENS (Informa, Ramon Fontanet)

OBRES: Actualment es treballa en l'obra d'eixamplada de la carretera que va des de Preixens, al trencant de la d'Artesa de Segre. En sortint del poble, per tal de treure un revolt, s'ha hagut de fer l'obra d'un mur de contenció. L'empresa, és a càrrec de l'Ajuntament del poble i de la Diputació.

També s'eixamplen els camins que porten a les diferents finques del nostre terme.

SINDIC: S'està posant tubs a les segles, per regar les finques de l'horta, la qual cosa, representarà una gran millora en tots els sentits. El projecte d'aquesta obra és de molta envergadura.

CURIOSITAT: Preixens és, per habitants i segons les estadístiques, el primer poble d'importància en maquinària agrícola, d'Espanya.

OSSO DE SIO (Informa, Xavier Bernaus)

Aquest mes, ha tingut lloc un acte cultural desenvolupat d'una manera insòlita; es tracta d'una conferència a càrrec d'en Joan Puig, professor de llengua catalana de l'Institut d'Agramunt, que estava anunciada al local del Tele-club del poble, però es donà el cas que s'espatllà la calefacció del local a l'hora de començar la conferència i s'acordà d'aprofitar el calor del sol que feia aquell diumenge de febrer, en un lloc arrecerat de la plaça del poble, portant-hi les cadires del local, ens prodigà una bona estància natural on, Joan Puig, disertà sobre el tema «lectura catalana». Després d'això, els aficionats al tennis van practicar aquest esport a la plaça, ja que també hi ha un camp de tennis on hi pot practicar tothom que vol.

MONTFALCO D'AGRAMUNT (Informa, Teresa Rovira)

FEBRER, dia 15. — **CONFERENCIA:** Aquest dia vàrem assistir a una conferència feta a Ossó per en Joan Puig, va tractar de «LLEGIR EN CATALA». En aquesta es provà un nou sistema: Al lloc on l'havíem de fer, hi feia fred, llavors —degut al bon temps que feia al carrer— decidírem anar-hi. I si hem de ser francs, vàrem estar molt bé.

Goig sense alegria: El mes passat anunciàvem que, degut a la neu, semblava que teníem més aigua, només va ser una il·lusió passatgera.

PUIGVERD D'AGRAMUNT (Informa, Joan Avellana)

FEBRER. — En una casa del poble s'hi posà foc, però, en ser-hi a temps, no va passar res.

Gràcies a les plugetes d'aquest mes ja s'ha pogut tirar els adobs, encara que el sembrat no sigui massa bo.

Dia 3, Sant Blai: Com de costum es va fer la benedicció dels fruits a l'Església.

RECOL-LECTES: s va fer una recollecta per a la Santa Infància i una altra per ajudar els països que pateixen gana.

Dia 22, CREU ROJA: Varen passar els de la Creu Roja d'Agramunt a vendre loteria del gran sorteig del 2 d'abril de 1981.

ROBATORI: En l'era d'una casa hi tenen un cobert, els amos hi varen anar per alguna cosa i trobaren la teulada descoberta: Se n'emportaren totes les teules.

LES PUELLES (Informa M.ª Antonieta Boncompte)

ACCIDENT: Altra vegada al revolt dels salats, hi ha hagut un accident. Un cotxe ha sortit de la carretera; el conductor ha rebut diversos cops.

CANVI: Segurament es canviarà el guarda del poble, aquesta vegada, si no hi ha res de nou, serà el Sr. Jaume Vendrell.

OBRES: S'està arrebossant una casa del poble, propietat d'en Francesc Marquilles.

BELLVER D'OSSO (Informa, Jordi Pedró)

FEBRER, dia 15. — **ENLLAÇ:** Avui, al Sant Crist de Balaguer, s'han unit amb el sagrament del matrimoni els dos joves Dolors Vall, de Bellver i Joan Solé, de Montclar. Per a ells dos els desitgem molta felicitat.

TORNEM A PARLAR DE L'AIGUA: Renoi, aviat em faré pesat amb això de l'aigua. Aquesta vegada no és la sequera (encara) però sí que vam patir una mica la falta del líquid quan les bombes que pugen l'aigua al poble es van espatllar. Avui, quan escric això, ja puc dir que tornem a estar en normalitat absoluta. Aquí no passa res!

UN CAP DE MES PASSAT PER AIGUA: Tard o d'hora, ja era hora, de totes maneres aquesta mica de pluja, ha alegrat d'alguna manera els pagesos que ja començaven a estar tips.

DEFENSA DE LA POESIA

Pobra Poesia, com et tracten! I això, què en fa de temps! Músics, poetes i bojos, tots dins d'un sac! Es diu que tothom n'és una mica, i és tolerable, i agradable fins i tot. Un rodolí vulgar o un romanç entretenen i fan esclatar quatre rialles. O potser alguna rialleta?

Pobra Poesia! Et vesteixen de pallasso i el passen pels carrers i les fires. Algu t'escolta una mica més a l'hora de ballar o a l'hora de cantar els grans himnes, sempre, però, perduda i anònima entre les multituds més o menys exaltades. Ningú, però, o ben pocs!, no et rep a casa, i et fa passar i t'escolta i et pesa les paraules com tu saps fer.

Jo, avui, voldria honorar-te com el mereixes. I que ningú no tingui vergonya de llegir un poema i de recitar-lo en veu alta i, fins i tot, de fer-lo. No veieu el què passa? Estem colgats de diaris i revistes... I, si en tenen de pàgines i pàgines, de lletra grossa i de lletra menuda, de cròniques i anuncis! De tot el que vulgueu. Però, no hi busqueu ni un raconet per a la pobra Poesia. La Ventafocs! Alguna vegada, en lletra molt petita i en algun indret en què quasi no et puguin veure i no

puguin molestar ningú, potser et deixen entrar.

Ja ho sé que a tu també t'agrada més aviat el silenci i freqüentar indrets solitaris... Fas una mica com els enamorats. De totes maneres, m'agradaria veure't més una mica a tot arreu, —com les papavelles a la primavera—, i que tothom et respecti i, fins i tot, que tots et tinguem una mica d'enveja.

Perquè tu, poesia, amb l'art de les paraules, en vers rimat o lliure i, fins i tot, en prosa, aconseguixes i ens ofereixes coses realment extraordinàries i que necessitem com el pa de cada dia. Ets tu que ens fas adonar de la bellesa que hi ha, per exemple, en la mirada d'un infant o en les flors d'un balcó... i fins i tot, en moltes i moltes coses que semblen lletges i vulgars, però que no ho són. I és que tu fas una mica com l'amor, ho transfigures tot.

Ara ho entenc que Déu t'hagi fet entrar per la porta gran. En les millors pàgines de la Bíblia hi brilles com el sol (Càntic dels Càntics, Salms, Job, Issaïes...). I que tants i tants homes de Déu hagin fet el mateix: Ramon Llull, Joan de la Creu,

Teresa d'Avila, Lluís de León, Joana Inés, Teresa de Lisieux... I entenc que arreu del món i en tots els temps, pensadors incomputables, —entre nosaltres, darrerament, Unamuno o Carles Riba, per exemple— hagin trobat en el vers més rigorós un mitjà d'expressió literària d'altíssim valor.

Sort n'hi ha, oh Poesia, que no tothom es riu de tu. Tant de bo que els joglars, els de més belles cançons almenys, tornessin a ser entre nosaltres veritablement populars. Hi guanyaria, i molt, —n'estic segur—, l'alegria i la il·lusió de viure. I fins i tot, la mateixa justícia. Que bona falta ens fa.

Per què, qui ho pot dir amb raó, que ciguis bona només per fer somniar algun adolescent? Són els homes madurs, precisament, els que més et necessiten i més et poden comprendre. Rilke ho deia. Potser podries escalfar una mica, —com féu la verge sunamita amb el vell rei David— la sang esmorteïda que ens impedeix de caminar amb més energia, amb més eficàcia i amb més goig. Tu ens pots rejuvenir. Jo et saludo, Poesia. No et cansis mai de trucar a les nostres portes.

M. P. C.

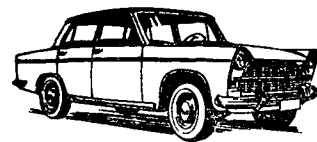
Fruites Serra

JOGUINES
OBJECTES
REGALS

l'Ultima Novetat

Sant Joan, 22 — Tel. 39 06 57

Auto - Escola

Martí

Cotxes de Lloguer

Ripoll

Urbanització
Verge del Socors
Telèfon 39 01 61

QUE HAURIA POGUT PASSAR?

El dia 23 de febrer passat, la democràcia en el nostre país va estar a punt de fer fallida. La mentalitat decimonònica d'alguns elements que tenen el poder de les armes a les seves mans, va estar molt a prop de fer-se amb el poder polític. La institució monàrquica salvà l'Estat Espanyol de la involució. Els demòcrates li hem d'estar agraïts.

El meu comentari d'aquest mes no pretén fer una valoració política, ni esbrinar el per què ni el com de l'intent de «cop de mà» d'uns senyors amb «uniforme». Senzillament pretén fer una mica de ciència-ficció, encara que molt em temo que ni és ciència, ni de bon tros ficció.

Què hauria pogut passar si els militars rebels haguessin agafat les regnes del govern? Vegem-ho:

— Les institucions catalanes haguessin estat dissoltes. L'Estatut derogat i com a conseqüència, el Consell Executiu i el Parlament esborrats i anihilats.

— Tots aquells que d'una forma o altra haguessin treballat en pro de la democràcia, des de qualsevol angle o sector de la vida ciutadana, haurien estat «purgats», «molestats», maltractats o bé empresonats.

— El nostre sistema educatiu hauria variat sensiblement. La «depuració» dels mestres, que en aquesta etapa predemocràtica s'haguessin distingit pel seu tarannà demòcrata o catalanista, seria un fet.

— Els nostres, gairebé flamants, ajuntaments democràtics serien bandejats i substituïts per unes persones que fossin addictes al «nou règim», dictatorial i anticatalanista fins al moll dels ossos.

— L'Església, com a institució i col·lectivament, hauria beneït el «nou ordre», i altre cop més, en haurien obligat per la força, a combregar amb moltes rodes de molí.

— Entrariem en una etapa de total manca de llibertat. Els partits polítics, les centrals sindicals i altres organitzacions que fessin una mica d'ombra a la «nova autori-

tat», no existirien, serien anorreades, reduïdes al no res.

— No hi hauria, per tant, llibertat d'expressió. Les boques o bé les plomes dels qui encara podem dir i escriure allò que bonament pensem, serien «segellades» per sempre més.

— Als nostres nens i nenes no els deixarien aprendre a llegir i escriure la seva llengua. Tampoc no voldrien deixar-la parlar, però això no ho aconseguirien.

— Els nostres rebatejats carrers i places: «11 de setembre», «Lluís Companys», etc. es tornarien a dir «Generalísimo Franco», «18 de julio», o potser «General Armada», «General Milans del Bosch», «Tte. Coronel Tejero», «23 de febrero», qui sap?

— Les nostres biblioteques, públiques o privades, serien revisades i posades al dia. Els llibres catalans o bé tots aquells que fossin titllats de contenir idees i pensaments contraris a la «nova llei», de segur que servarien per a fer una bona xera al mig de la plaça.

— Les programacions catalanes de la ràdio i TV, encara que siguin poques, s'anul·larien. La nostra premsa deixaria d'existir. Aquestes ratlles no haurien vist la llum. «Síó», tal com és ara, desapareixeria.

— Resumint, hauríem viscut, tots i cada un de nosaltres, en un estat latent d'engúnia, por i fàstic, del qual difícilment ens en referíem.

Moltes i moltes més dotzenes de punts podríem afegir-hi. No n'hi vull ficar més perquè potser Síó no els podria encabir. No pretenc que les meves paraules, redactades i escrites tal i com em sortien del magí en una curta mitja hora, siguin motiu perquè el pessimisme i les actituds del «no hi ha res a fer», se'ns apoderin de nosaltres; ans el contrari, voldria que tots hi vegéssim clar i que prenguéssim consciència del que ha succeït, a fi i efecte que fets com aquests no es tornessin a produir.

MIQUEL AGUILÀ I BARRIL

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Telèfon 39 07 18

Suplement N.º 13

GUILLEM VILADOT

poeta de riella

«Anant pel poble, la solitud era moltes vegades la meva única companyia.

Tot sol, veia les coses darrera un tel d'aire emboirat. A vegades, aquest tel s'aprimava tant, que es feia del tot transparent. Llavors, les coses que m'arribaven als ulls eren clares, i jo les deturava insistint en tots llurs detalls.

Eren coses que s'incorporaven a la meva ànima i que, ja en ella, perdurarien per sempre més en el meu cor.

Així, tot el poble anà, a poc a poc, formant part de mi mateix, fins que el poble i jo arribàrem a ser una mateixa cosa. Una mateixa cosa —diferent de totes les altres coses— dins un temps que semblava que mai no havíem de sentir passar».

De Temps d'estrena

Coincidint amb l'exposició antològica de poesia experimental de Guillem Viladot que es presentarà al Museu Municipal durant el mes d'abril. «SIÓ» ha volgut dedicar-li unes pàgines.

Ja fa set anys (agost de 1974) que aquest butlletí parlà en les pàgines centrals (dins la secció «La nostra gent») de Guillem Viladot. Així, doncs, per tal de no repetir dades i conceptes, hi remetem el lector.

De cara als estudiosos podem indicar que el pròleg a Memòria de Riella i l'estudi Guillem Viladot, triple mirall —publicat dins el volum De Morera i Galícia a Guillem Viladot—, ambdós de Josep Vallverdú, són dos treballs que hom hauria de tenir en compte. Així com no s'haurien de perdre, pel que fa a la poesia experimental, el capítol que li dedica Miquel Arimany dins L'avantguardisme en la poesia catalana actual ni el pròleg que Manuel de Pedrolo féu a Poesia T/47.

★ ★ ★

ENTORN LA NARRATIVA

Tots sabem que en Viladot és un dels dos farmacèutics del poble. I qui més qui menys també sap que ha escrit algun llibre i que de tant en tant fa «coses». Aquestes «coses», però, és quelcom molt imprecís i, sobretot, molt heterogeni: uns us diran

que fa uns mòbils estranys que no acaben d'entendre, altres que les poesies que han vist d'ell no són poesies, i uns tercers, potser, comentaran amb entusiasme cada una de les seves obres... N'hi ha per a tots els gustos, és clar. El fet és, però, que tothom el coneix. Es un home de mitjana estatura. Passa de la cinquantena —nascut el 1922 diuen les biografies—, si bé no ho sembla pas. No és ni gras, ni prim; està bé. Pocs són els homes que a aquesta edat se salven de la calvicie i ell no n'és pas l'excepció. De totes maneres, els cabells llargs del darrera i la indumentària acurada li donen un aire d'home posat al dia. Si aneu a la seva farmàcia, amb tot, és molt possible que el trobeu vestit amb la bata blanca de cada dia.

— Qui ha llegit els teus llibres ha descobert que tens un afany a retratar la gent. Per què aquesta preocupació envers la gent, els homes, que hi apareix d'una manera constant?

— De la literatura me n'interessa l'aspecte humà. Més que retratar un paisatge o fer una descripció d'un poble, intento fer una narració a través de persones. Perquè el paisatge, la terra, una ciutat sempre són en tant les persones que els configuren. Ni un paisatge seria res, ni una ciutat seria res, ni res no seria res, si tot plegat no fos una conseqüència de les persones que hi viuen. A mi m'interessa incidir en les persones perquè això m'obre la possibilitat de conèixer, d'abastar o d'arribar a tot això que constitueix el nostre entorn. Gairebé tota la meva narrativa és de persones; no hi ha una descripció directa d'unes circumstàncies no personals. Tinc una tiferia per conèixer la gent; i no perquè sí, sinó perquè coneixent la gent un s'arriba a conèixer millor.

— Si ens posem a analitzar la teva obra, ei podríem retreure que en bastants dels teus contes hi ha una mena de caricatura esperpèntica. No fas un retrat real, sinó que solament apuntes uns trets que caracteritzen cada personatge i que converteixen el possible relat o «relatat» en una caricatura. Hi estàs d'acord?

— Les persones concretes també hi són presents a l'obra; així la Filo de La Cendra o els protagonistes de Tingués memòria de mi, Ricard i Una vegada hi havia un fideu molt llarg. Aleshores, per què els per-

sonatges dels contes aplegats a **Memòria de Riella** agafen un caire més agressiu? Jo crec que hi va jugar bastant el factor repressiu dins el qual vivíem, que era tota la dictadura. En certa manera, aquells personatges eren agressius, no perquè jo els veïes agressius i perquè m'hi complagués en aquesta agressivitat, sinó perquè aquesta agressivitat jo la dirigia contra el sistema que a nosaltres ens endogalava. Per lluitar contra el sistema jo em valia d'aquests personatges exagerats (i tota la literatura és una exageració com ho és tota obra d'art) que eren titelles d'una trista realitat.

— **La major part de les teves obres parteixen de la teva pròpia vida i de tot allò que t'envolta: el poble i el país. Què hi dius a això?**

— Escriure, segons Freud, és la sublimació de les impulsions libidinoses, i donant a aquesta idea el valor d'energia vital, no d'energia sexual. Es a dir que escriure és la sublimació de l'energia libidinal en elecció d'un objecte. Aleshores l'escriptor, l'artista, sempre és present a l'obra, perquè hi ha sempre la projecció libidinal en l'objecte elegit. No es concep una obra despullada de l'autor, ja que l'obra és l'element que explica (per aquesta raó que acabo de dir) a l'autor la seva estructura. A través de l'escriptura els autors ens expliquem nosaltres mateixos.

— **llavors, en aquest cas, si bé es comprèn Memòria de Riella o La Cendra, com podem entendre que s'hagin produït unes novel·les com Ricard o bé Tingués memòria de mi les quals semblen molt més distanciades del teu propi jo?**

— Sí, perquè **Tingués memòria de mi** és la catarsi del fet religiós, i cada novel·la és la catarsi d'una problemàtica: **La Cendra** és la catarsi repressiva de la sexualitat; **Ricard** fou la catarsi de l'adolescència; **«el fideu»** va ser la catarsi de la guerra, etc... Entenent, per catarsi, en certa manera, com una «purga», una descàrrega d'una colla d'elements reprimits; la catarsi ve a ser l'exteriorització d'uns continguts mentals vinculats a unes situacions traumàtiques. Dit, potser en una expressió més planera, la catarsi és treure a fora allò que fa nosa. Per tant, l'escriptura de cada obra ha representat per a mi un «treure's a fora una colla de coses»...

— **Quant a l'aspecte formal de la teva narrativa, hom veu sovint que l'estructura que més et va és la del relat breu, les narracions curtes. I això no solament pel que fa a la teva obra contística sinó, fins i tot, quant a les novel·les. Per què? Com expliques que les mateixes novel·les, tot i tenir una unitat, apareixen d'una manera tan fragmentada?**

— Això per mi és tant una manera de concebre el llibre com també una necessitat de com la vida t'obliga a treballar. Jo no puc tancar-me una setmana o un mes o dos mesos per a fer una novel·la i no fer res més. Ara he acabat dos llibres i també aquests tenen aquesta característica de fragmentarietat. Això em dóna a mi molta facilitat de poder escriure, perquè aleshores no hi ha un fil continu, sinó que cada llibre és una colla de fils que a la fi queden tots

lligats; així jo tinc la possibilitat d'anar-los estructurant, cada un, aïlladament i, en acabar, sí, deixar-ho tot treballat. Altrament, això és una cosa tan temperamental com una necessitat de treball.

— **Per què sovint ens dónes uns personatges tristos, unes situacions humanes límits on hi manca, sobretot, l'optimisme?**

— La vida còmoda, la vida fàcil, no té l'incentiu del repte. En canvi, aquestes situacions límits que es poden presentar moltes vegades a la vida, tenen un cert encant. Jo he intentat agafar una colla d'aspectes en el sentit d'escenificació i de síntesi d'escenificació. I tot perquè, en certa manera (com va apuntar Josep Vallverdú) hi ha un fons moralitzador, un sentit de denunciar allò que ens és punyent, allò que ens és incòmode a la vida.

— **Sovint també hi apareix, en la teva narració, una mena d'estaribots, de «boutade», que fa que els fets que tu estàs explicant en un principi vagin per un camí inesperat, que els personatges canviïn d'actuació. Per què?**

— Això no és tant un despistar el lector com una manera de fer-li entendre que tot allò que veiem i creiem real tampoc no és així, sinó que, tot d'una, té una possibilitat de girar-se i d'inventar o de generar el misteri. A més, això també és una manera d'invitar, de provocar, el lector o repassar, a replantejar-se, tot el conte.

— **O sigui, que al capdavant aquesta característica teva de sortir amb un fet imprevist i que he titllat d'estirabot, potser es pot entendre com una tècnica provocativa envers el lector...**

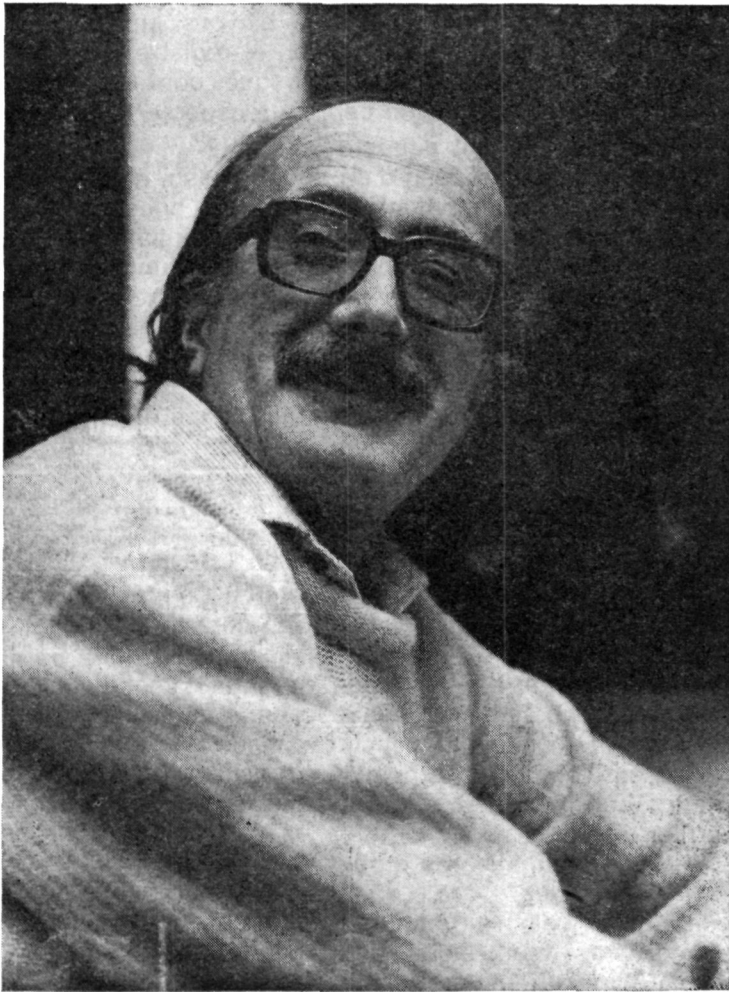
— Exacte. Per exemple, perquè vegis la tècnica, un dels contes que he escrit darrerament tracta d'un executiu que té una secretària; aquesta cada dia li prepara un dossier de tota la correspondència rebuda; tot d'una, l'executiu s'adona que entre les cartes que rep hi ha cartes d'amor de la seva secretària; bé, això anirà continuant i continuant, fins que voldrà tenir una xerrada amb la secretària per saber què hi ha en tot plegat; però no en podrà treure l'entrellat; amb tot, les cartes d'amor continuaran apareixent en el dossier diari; tot d'una, però, la secretària es mor; l'executiu se sentirà desemparat de la feina, perquè la seva secretària era una noia molt eficient; de moment intentarà passar sense ningú que l'ajudi... llavors (i aquí ve la sorpresa) ell continuarà rebent cartes d'amor de la secretària morta. Què passa en aquest conte? Es que es tracta d'un relat surrealista? No. Això l'obliga a refer tota la lectura anterior i a pensar-hi en profunditat: «què ha passat aquí a nivell profund?».

— **Segons això, podríem admetre que aquests relats s'escapen del món real...**

— Sí, perquè hi ha un punt en què la vida real se'ns escapa. Hi ha un punt de misteri que s'escapa de la mateixa vida; que és allò que intentem d'atrapar, però que mai no aconseguim tenir del tot.

PARLEM DE POESIA

L'entrevista l'hem començat a les cinc de la tarda.

Quan he entrat a la farmàcia, en Mateu m'ha dit que l'avisaria tot seguit. No m'ha calgut esperar gaire. Hem pujat dalt al pis. Ens hem instal·lat al despatx que té una habitació adossada talment una sala amb alcova. Per tot arreu hi ha molts quadres, mòbils i realitzacions plàstiques de diferents tipus. Li pregunto a veure si té alguna fotografia per acompanyar l'entrevista, i, alhora, engego el magnetòfon.

— L'any 1959, en uns moments en què el fet creatiu de la poesia experimental era verge (si exceptuem l'avantguardisme de començaments de segle), publiques *Els Metaplasmes*, el teu primer llibre de poesia experimental. De quina manera hi vas anar a parar?

— Bé, això és curiós. En els cinquanta hi ha un fet mundial (mundial perquè és simultani al Brasil, a Suïssa, a Itàlia, al Japó, a l'Estat Espanyol i a una colla de llocs) que busca la manera de bastir un codi poètic que no sigui a través del sistema alfabètic proposat pel llenguatge normal, sinó que sigui un codi poètic a través d'uns elements nous; encara que la primera poesia experimental —la poesia concreta— treballa amb lletres i paraules, però que de fet estan desenganxades del text, del llenguatge alfabètic que hem heretat.

— Perquè, què és la poesia experimental?

— La poesia experimental és una subversió. Jo

entenc que tot llenguatge és una forma de repressió i, aleshores, la poesia experimental és un intent de subversió en front d'un llenguatge repressiu. I dic repressiu en tant que el llenguatge alfabètic proposa unes normes i en tant que té unes paraules que volen dir unes coses i no unes altres, i en tant que hi ha una sintaxi que imposa un funcionament i no un altre i, en definitiva, tot un cos que t'encotilla i t'obliga a expressar-te a través d'aquest sistema. La poesia experimental intenta la destrucció d'aquest llenguatge alfabètic, intenta desenganxar-lo de tota la carcassa gramatical, agafant elements que ja tenen una certa plàstica, com són les lletres. Perquè les lletres són una grafia, una icona, que es pot treure del context general del llenguatge i que per elles soles tenen ja una expressivitat.

— Parles de «poesia experimental», «poesia concreta», «poesia visual», «Iconografies», «Poegrafies», etc... Em podries definir exactament cada un d'aquests termes?

— Bé. «Poesia experimental» és qualsevol tipus d'aquesta poesia que he intentat de definir ara. En canvi, «poesia concreta» és només aquell que es donà en un principi que es produí el fenomen de la poesia experimental i que venia marcat pel fet de treballar encara amb lletres o paraules. A mesura que la poesia concreta es va anar fent plàstica se'n va dir «poesia visual». Finalment, «Poegrafies» i «Iconografies» no són més que nom que jo m'he empecat per determinar certs moments, certs estadis, de la meua poesia experimental, de la mateixa manera que hom dóna títol a un llibre.

— Què t'aporta la poesia?

— La poesia és acció. Es fa, fent-la. La poesia no és la repetició de coses més o menys aconseguïdes, sinó que és aquesta constant acció que mena, a la qual t'impulsa l'experimentació, no a buscar, sinó a trobar coses. O sigui que la poesia per a mi és una acció. A través de l'acció, no busques, sinó que trobes. Això Picasso ho deia molt clar: «jo no busco, jo trobo».

— Per altra part, la poesia experimental demana bastant la participació del lector, veritat?

— El fenomen literari no és un fenomen d'autor sol, sinó que hi ha una interacció entre autor i lector. O sigui que l'únic que fa l'autor és muntar un text a través del qual ell fa una lectura de la realitat, però que el lector, a través d'aquest text que se li proposa en fa una altra lectura que pot ser la mateixa o pot ser una altra. O sigui que el lector ha de participar en el fenomen creatiu en tant que element creatiu.

— Com hi has arribat als mòbils?

— Bé, amb el temps les coses es van complicant. A mesura que ens anem atansant al món plàstic i a mesura que les obres tenen, no una dimensió de llibre, sinó de cartell, de fusta, de ferro, tot va agafant una certa entitat pròpia, però que no és res més que una diferenciació quantitativa i no qualitativa. Un quadre o un mòbil pot ser la mateixa cosa, igual que un poema visual; sinó que l'un és fet d'una manera

i l'altre d'una altra. A mesura que la poesia es va complicant, tot es va magnificant, fins arribar als mòbils que ja tenen les tres dimensions; però a dins del niu hi continua havent la mateixa preocupació i la mateixa indagació.

— **Així, doncs, quina fita ens pot marcar la separació entre la poesia experimental i el món de la plàstica o les darreres innovacions de l'escultura actual?**

— Jo crec que la poesia experimental no és res més que un balbuceig, un intent de començar a enraonar. Tota la poesia experimental és un instant de tastar la plàstica. Un intent tímid. Tanmateix, quasi es pot admetre que hi ha un punt de coincidència entre la plàstica i la poesia experimental.

— **Arreu de la nostra cultura hom coneix més el poeta experimental Guillem Viladot que no pas el narrador, l'escriptor. Hi estàs d'acord amb aquesta apreciació?**

— No. No hi estic gens d'acord, però és així. Amb això tens raó. Jo et diré, però, que em sento molt més narrador que poeta experimental. Perquè la poesia experimental és una acció d'indagació constant, però molt limitada, perquè mai no es pot aprofundir com jo em sembla que he aprofundit en aspectes literaris, narratius. A la crítica potser els ha fet més gràcia tota aquesta cosa de l'experimentació i no tant la narrativa, on érem molts més.

ALTRES QÜESTIONS

Té llibres per tots cantons. La taula i els seients estan materialment ocupats. No cal que parlem ja dels atapeïts prestatges que ocupen una bona part de les parets interiors. Només aquí hi deu haver un miler llarg de llibres. Quan s'ha posat a escorcollar uns calaixos per tal de poder-me ensenyar una antologia, m'ha comentat que tots els escriptors haurien de disposar dels serveis eficients d'una bona secretària a fi i efecte que els endrecés els escrits, els retalls, els llibres i la paperassa diversa. I jo dic que té tota la raó del món.

— **Quina ha estat la teva activitat periodística?**

— He col·laborat a «Destino», «El Correo Catalán», «Serra d'or», «Avui», «La Mañana», «Cavall Fort», «El pont», etc... Allà on he mantingut més continuïtat és potser a «La Mañana» i a «El Correo».

— **I com és que a l'«Avui», darrerament, no hi apareixen articles teus?**

— A l'«Avui», hi he tingut problemes de la concepció de l'article periodístic. Jo entenc l'article periodístic com un article creatiu. A partir d'un fet quotidià treure'n punta... Jo intentava a l'«Avui» fer allò que ja feia a «El Correo Catalán», però de moment no ens entenem.

— **De segur que molta gent ignora que aquí a Agramunt hi ha una editorial dita «L'Urgell» i que aquesta editorial ha imprès tota una colla de llibres...**

— Sí, mira. Tota la poesia experimental tenia una dificultat de publicació. Les editorials oficials no s'atrevien a publicar llibres de poesia experimental. Aleshores jo vaig començar editant-los aquí a Agramunt; però vam tenir problemes, durant la dictadura,

ja que eren edicions particulars. Llavors em vaig veure obligat a donar-me d'alta en el registre d'editorials. Jo tinc l'editorial «L'Urgell» que, com dic, va néixer per la necessitat de cobrir un aspecte legal.

— **Què ha publicat aquesta editorial?**

— He publicat una cosa d'en Joan Brossa, algunes de meves i, ara últimament, un llibre de poesia de Josep Vallverdú. Ara l'editorial pràcticament no funciona. Va funcionar el temps que havia de funcionar. Ara la vaig tenir perquè em fa gràcia.

— **I d'aquell intent que hi va haver de publicar la primera col·lecció de poesia experimental, la col·lecció «Poesia d'hui», què n'ha estat?**

— S'ha quedat en un primer i únic número. Si jo hagués tingut col·laboradors en el sentit de distribució i muntatge i, sobretot, la qüestió econòmica hagués estat acceptable, s'hauria pogut tirar endavant. Amb un número ens vam cobrir de glòria i ens vam cobrir de deutes...

— **En publicar la segona edició de La Cendra, hem sabut que vas tenir problemes de censura. N'has tingut altres cops a l'hora de publicar un llibre?**

— No. La gent d'aquest país, en aquells moments, tots vam acabar tenint uns reflexos condicionats i molt sovint ja ens autocensuràvem, perquè no ens mutilessin l'obra. Per altra part, la censura era tan cretina que més aviat feia cas de la moral de pantorrilla que d'altres coses.

— **Tens alguns llibres a punt de publicar?**

— Espero que a finals d'any surti **L'amo**, novel·la editada per Laia, que planteja des d'un punt de vista molt líric i molt realista a la vegada, el problema edípic. A més he acabat la novel·la **Discurs horitzontal** que exposa la situació d'una noia que vol entendre tota la seva sexualitat i que està muntada a través d'una colla de sessions amb el psicòleg. També aviat sortirà al castellà la novel·la **Ricard**, gràcies a la traducció del professor Calvo que abans donava classes a l'institut d'aquí.

— **I quant a la poesia experimental, no hi ha cap llibre en projecte?**

— Home, es van fent coses, però tot pensant, principalment, en exposicions. Darrerament he fet uns coses que he anomenat «femigrafies», és a dir una colla de «grafies» entorn la dona, la «fèmina». En forma de llibre no estic preparant res.

— **I, finalment, pel que fa a la faceta periodística, no tens cap novetat?**

— Sí. Ha d'aparèixer un recull d'articles que van sortir publicats a «El Correo Catalán» sota el títol **«La finestra induïda**. I també es publicarà un segon aplec d'articles, en aquest cas, dels apareguts a «La Mañana».

Hem acabat prop de dos quarts de vuit. He sortit al carrer Sió tot passant altre cop per la farmàcia. S'està fent de nit. Hi ha gent, gent de Riella, que va amunt i avall: uns van a comprar, altres tornen de treballar i uns altres potser només han sortit a donar un tomb, a estirar les cames; el fet, però, és que als coberts hi ha gent, «gent». Jo, me'n vaig a berenar.

Joan Puig i Ribera

obra de guillem viladot

(Segons l'ordre d'aparició al públic. Abreviatures: Nar. = Narracions curtes; Nov. = Novel·la; Poe. = Llibre de poesia experimental; Poe. ex. = Treball de Poesia experimental no consistent en un llibre sinó en cartells, carpetes, plafons, etc...).

- 1959 — *Temps d'estrena*, Ed. Selecta Nar.)
- *Els metaplasmes*, Ed. Urgell (Poe.)
- 1960 — *IA-URT*, Ed. Urgell (Poe.)
- 1965 — *Nou-plast poemes*, Ed. Urgell (Poe.)
- 1966 — *Els infants de Riella*, Ed. Destino (Nar.)
- *Aril Avall*, Ed. Alfaguara (Nov.)
- 1967 — *La gent i el vent*, Ed. Selecta (Nar.)
- 1968 — *Poster-poemes*, (Poe. ex.)
- *Cartrons concrets*, (Poe. ex.)
- 1969 — *5 ÷ 1 Lais concrets d'homenatge a Antoni Tàpies*, Ed. Urgell (Poe.)
- *Sopes amb pa torrat*, Ed. Urgell (Poe.)
- 1970 — *Poemes de la comunicació*, Ed. Urgell (Poe.)
- *5 cantates a un silenci i repicó*, Ed. Urgell (Poe.)
- *Llibre del joc de les macarulles verdes*, Ed. Urgell (Poe.)
- 1971 — *Tonada de la vista de la dita, de la busca i de la troba*, Ed. Urgell (Poe.)
- *Poesia T/47*, Ed. Pòrtic (Poe.)
- 1972 — *La cendra*, Ed. Nova Terra; i 1980 segona edició (Nov.)
- *Entre Opus i Opus*, Ed. Urgell (Poe.)
- *Diari-1972*, Ed. Urgell (Poe.)
- *Contrapoemes*, Ed. Urgell (Poe.)
- *Home llum llim zero / D'un en un*, Ed. Urgell (Poe.)
- 1973 — *Z-Z / Poema de l'home*, Ed. Urgell (Poe.)
- 1974 — *Memòria de Riella*, Ed. Pòrtic (Nar.)
- *MMITT II Poema de l'home*, Ed. Urgell (Poe.)
- *Tot III Poema de l'home*, Ed. Urgell (Poe.)
- 1975 — *Unà vegada hi havia un fideu molt llarg*, Ed. Pòrtic (Nov.)
- *Cantates fugues i colls de la baralla*, Ed. Urgell (Poe.)
- *Lletrisme a la gira del llençol*, llibre inèdit (Poe.)
- *De l'et a l'ut*, Ed. Urgell (Poe.)
- *Tingues memòria de mi*, Ed. Galba (Nov.)

- 1976 — *Ricard...* Ed. Galba (Nov.)
- 1977 — *Les miniverbalitzacions* (Poe. ex.)
- *4 + 1 + 1 postals urgents* (Poe. ex.)
- *Les identificacions* (Poe. ex.)
- *5 + 1 + 2 Cartrons-M* (Poe. ex.)
- *GG + TT - 11 posters verbals* (Poe. ex.)
- *Lais-77* (Poe. ex.)
- 1978 — *Films cartrons* (Poe. ex.)
- *Cartells* (Poe. ex.)
- *Amb signatures* (Poe. ex.)
- *Suport blonda* (Poe. ex.)
- 1979 — *Iconografies de l'ús i de l'oci* (Poe. ex.)
- 1980 — *La llei de pedra*, Ed. Pòrtic (Nar.)
- 1981 — *Femigrafies* (Poe. ex.)

COL-LABORACIONS EN ANTOLOGIES DE DIVERSOS AUTORS

(A continuació donem la llista d'algunes col·laboracions de G. Viladot en antologies. No és pas exhaustiva).

Nova antologia de la poesia catalana de JOAN TRIADÚ (Selecta, 1966; *Lleida, vuit poetes* (Ed. Ariel); *Qüestions d'art* (Galeria A. S., 1968); *Akzente 4/72* (en alemany, 1972); *Mostra de comunicació actual* (L'Hospitalet, 1972); *Poesia experimental* (Institut alemany, 1973); *Poesia visual* (Eina, 1973); «*Gespa-Price*» (Bella Terra, 1975); *La escritura en Libertad* (Alianza, 1975); *Antologia poesia visual europea* (en portuguès, 1977); *Doc (k)s* (en francès, 1978); *Escritpors lleidatans contemporanis* (Ed. Robreno, 1979); etc...

EXPOSICIONS

A més d'haver col·laborat en quasi tots els «collectius» de poesia experimental, podem citar:

- 1971 — *Petite Galerie*, Alliance Française, LLEIDA.
- 1978 — *Cop d'ull*, LLEIDA.
- 1980 — *Galeria Maeght*, BARCELONA.
- *La Fontana d'or*, GIRONA.
- *Mostra de poesia visual del Vallès*, PREMIA.
- *Fons d'art de la universitat nova*, BARCELONA.
- 1981 — *10.º Aniversari de la primera mostra de Poesia visual als Països Catalans*. Col·legi d'Arquitectes, LLEIDA.

Tels. 39 00 11 - 39 01 81

Establiments GALCERAN

Carnisseries Queviures

AGRAMUNT

Agrupament Escolta d'Agramunt - CAU

Som els Ràngers-Noies Guies de l'Agrupament Escolta Verge dels Socors d'Agramunt. Es la primera vegada que ens hem decidit a escriure a SIO. Us volem comentar un treball que vam fer sobre la nostra Vila. Per mitjà d'unes enquestes hem assolit les següents dades:

La mitjana de persones que hi ha a les famílies és de quatre o cinc.

També hem trobat que hi ha moltes persones joves, sobretot fins a vint anys, i que tant com va pujant l'edat va decreixent el nombre de gent.

Ens adonem que hi ha molta gent treballadora, quasi unes tres quartes parts, i que els altres són estudiants gairebé una quarta part, i la resta són petits o jubilats. Els oficis són de tota mena; empleats, botiguers, comerciants, pagesos, etc.

Ens ha fet saber que més d'una quinta part dels que treballen ho fan a desgana. Però d'altra banda moltes persones tenen altres activitats a part del seu treball. Alguns dels «hobbys» són els esports, anar a l'hort, la lectura, la pintura, anar a la Creu Roja...

Una pregunta que vam fer, era si hi troben alguns inconvenients entre pares i fills, deguts a la diferència d'edats. Les rèpliques foren: Que la llibertat i el poc respecte envers la gent gran; la diferent forma de pensar; i la

manca de comunicació i atenció dels pares envers els fills, eren uns inconvenients que es localitzen arreu.

L'Escoltisme és molt poc conegut, i hi ha persones que han sentit parlar-ne, però no el coneixen gaire bé.

Per acabar vam preguntar com és practicada la religió. La major part de gent ho fan anant a missa, i també n'hi ha d'altres que resen o beneeixen la taula.

*Unitat de Ràngers-Nois Guies
Agrupament Escolta Agramunt*

L'Equip de Caps volem també fer una petita observació sobre l'apartat de l'edat mitja dels habitants de la Vila. La representació gràfica ens ensenya que hi ha més poques persones de cap a 60 anys, que no pas de 50 i 70. També ens adonem que amb la gent d'uns 30 anys passa el mateix. Durant la guerra civil, les persones que tenien cap a vint anys se n'anaven al front i als gràfics hi fan un «clot» en l'edat de 60, que haurien de tenir ara. L'altre «clot» en l'edat 30 correspon gairebé a la manca de descendència dels esmentats primer.

Intentarem continuar escrivint a SIO perquè ens arribeu a conèixer, i els que ens coneixeu, perquè ens conegueu millor.

L'Equip de Caps

BANC CENTRAL

el seu banc amic

Més de 1596 Sucursals i Agències

SUCURSAL D'AGRAMUNT

Àngel Guimerà, 5

Tels. 390093 i 390008

JOIERIA - RELLOTGERIA
Articles de Caça i Esport

Esteve Plagues

ELECTRODOMESTICS

Representant de les Màquines de Cosir

ALFA i REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT Tel. 390261

INDUSTRIES PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments,
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Polígon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 AGRAMUNT

Oficis, Festes i Costums

La gran tirada de Coberts, tots d'una renglera des del final del carrer de Sant Joan fins a trobar el de Vilavella, si ho recordem bé es dividia en tres trams. La plaça de l'Església quedava situada a meitat de trajecte i feia divisòria. Del final del carrer de Sant Joan fins al n.º 7 de la plaça de l'Església que avui és cal Huguet —llavors era cal Viladàs amb el seu establiment de comestibles— es considerava el tercer tram; el segon o tram del mig, el formaven tots els Coberts enfront de l'Església, els de la Plaça, des de cal Viladàs fins a la Gorristeria i Merceria del Manuel Biel, aquella cantonada que ara és cal Roca. I després venia el primer que agafava i agafa els Coberts del carrer de Sió, que d'aquella cantonada de l'establiment del Biel, baixava Coberts avall fins a trobar el n.º 20, que pels qui es passejaven a primers de segle era la botiga de cal Tarragona, després fou la botiga de comestibles de cal Cansalader, dels Roca, i ara és l'Auto-Servei Maria Ros. Així, situats en trams els nostres Coberts, podem tirar endavant.

Com un ramblejar continu era tot el llarg del carrer de Sió, des de la cantonada on hi havia la merceria del Biel fins a trobar el n.º 20 on hi havia la botiga del Roca. Allí es creua amb un carreret que travessa els Coberts, allò li feia de frontera i allí els passejants tombaven. Als Coberts que a partir d'allí segueixen fins a trobar el carrer de Vilavella, només hi quedava el moviment normal dels transeünts.

Els Coberts del carrer de Sió els infants els deixàvem lliures pels fadrins, els nostres jocs els enredaven i a nosaltres ens feien nosa els seus passeigs; així que podem dir que tenfem cada u el camp assignat i d'aquesta manera tots contents i satisfets.

Els Coberts eren pel jovent d'Agramunt una espècie de llotja, un mercat de trobades; ningú en aquells temps no hauria gosat anar a sopar sense donar un vol de reconeixement pels Coberts; l'anar allí en la nostra joventut era molt més que un costum, era gairebé cosa obligada, no una rutina simplebent, perquè la cosa tenia transcendència: allí es planejaven les festes, allí hi neixien moltes de les coses que afectaven a la joventut. Les noies, a la sortida dels tallers de sastres i modistes, amb l'excusa d'anar a la compra, a l'hora convinguda i discreta tenien ocasió de trobar-se amb el jove que tot passejant l'esperava. El qui s'havia allunyat de la nostra vila sentia l'enyorament d'aquells Coberts, d'aquell ramblejar d'hivern, d'aquells capvespres de boira, de gels i també de dies de pluja, d'aquells Coberts que sempre ens acollien amorosos davall dels seus sostres, engalanats amb aquella bellugadissa de joventut, perseverant en els seus passeigs, Coberts amunt, Coberts avall.

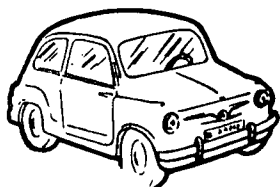
Els nostres Coberts eren adients a totes les classes socials i a totes les edats. Quan venien eleccions els polítics també els usaven, allí es trobaven els cabdills i els peons; ja hi havia algun cafè que pertanyia a algun grup polític, però sovint la persona buscada, al seu cafè no hi anava i el qui volia que el busquessin els Coberts li servien per treure mostra. Eren una mena de Cafè públic, a l'aire lliure, una espècie de llotja on acudia cada u amb el seu problema, buscant qui li pogués resoldre. Com que als cafès s'hi anava poc, els Coberts eren l'indret adequat per a trobar qualsevol informació.

FERRAN ROS I PIJUAN

Novetats Figuera

Plaça Església, 2

Tel. 39 03 88

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

FUNERARIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 390601 Pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, s/n.

AGRAMUNT

Cooperativa Agropecuària de Guissona

Tel. 550000 (14 línies)
G U I S S O N A

Pinsos Compostos

Escorxador general
Frigorífic

Medicaments i
Assistència Tècnica

Material per a la
Ramaderia

Secció Agrària

ROS ROCA S. A.

LA INDUSTRIA
DEL RÈMOLC

Llenya i Carbó
**F. Santamaria
i Fills**

Santa Esperança
Telèfon 390387

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

Sastreria
UNIVERS

Avda. Carlemany, 81

LES ESCALDES
PRINCIPAT D'ANDORRA

FUTBOL

Resultats de Segona Regional, del mes de febrer

AGRAMUNT - Gardeny	3-0
Organyà - AGRAMUNT	1-2
AGRAMUNT - U.D. Lleida	3-0
Fàtima - AGRAMUNT	1-0

Resultats de la Jornada del 1.º de març

Magraners - Lleida	0-4
Cervera - Gardeny	3-3
Poble Sec - Ponts	1-1
Castellserà - Almenar	3-2
Arbeca - Juneda	1-2
Pobla de Segur - Tremp	1-0
Torrefarrera - Vilanova Camí	4-1
Montgai - Guissona	2-4
Organyà - Montoliu	3-2
Fàtima - AGRAMUNT	1-0

Classificació General

AGRAMUNT, 42; Fàtima, 36; Torrefarrera, 36; Juneda, 35; Vilanova del Camí, 34; Ponts, 33; Lleida, 33; Guissona, 32; Gardeny, 31; Tremp, 26; Arbeca, 24; Organyà, 24; Poble Sec, 24; Pobla de Segur, 23; Montoliu, 18; Almenar, 17; Castellserà, 16; Magraners, 15; Cervera, 14; Montgai, 8.

Golejadors de l'Agramunt

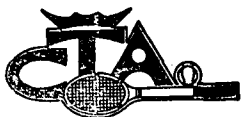
Soldevila, 19; Pintó, 16; Caballer, 11; Cortés, 9; Pulido, 9; Mas, 7; Guitart, 3; Vilaseca, 2; Heredia, 1.

Comentari sobre la marxa del Campionat

L'Agramunt líder absolut del Torneig des de ja fa moltes jornades ha augmentat encara la diferència de punts en relació als seus immediats seguidors, actualment 6 punts i 16 positius marquen la important diferència i les grans possibilitats vers la conquesta del Títol de Campió i l'ascens a 1.ª Categoria Regional. No obstant aquest diumenge en sortir batuts del camp de Fàtima, aquest camp és molt inhòspit, la seva gent no es comporten pas gaire deportivament i això fa que és molt difícil l'aconseguir res positiu, cal arriscar moltíssim per, tal vegada, veure com et defan l'equip físicament i moralment. El resultat mínim d'un a zero demostra la intensitat de la lluita i els locals haguieren d'utilitzar mitjans que és millor no parlar-ne perquè seria impossible acceptar tals comportaments de públic i jugadors.

Confiem que el pròxim partit en què tenim la visita del Magraners continuarem augmentant la classificació al nostre favor.

JAUME BRILS

TENNIS

Es nota que el fred ja no ens fa por, perquè les nostres pistes es comencen a animar:

El dissabte al matí, d'onze a una, un grup de nens i nenes s'entrenen amb l'ajuda i col·laboració del Sr. Josep M.ª Querol.

Per aquests dies es celebrarà el Campionat Terra Ferma, amb participació dels següents pobles de les nostres contrades: Artesa de Segre, Calaf, Bellpuig, Oliana, Sanaüja, Solsona, Cervera, Torà i Agramunt. Estem fent la segona volta i, de moment, sembla que anem en molt bon lloc. També es prepara un altre

torneig masculí, serà de modalitat a l'Americana. La notícia més important és que, per primera vegada, el nostre club prendrà part, aquesta primavera, al Campionat de Catalunya per equips de «Categoria Bronze»; les confrontacions consten de:

- 5 partits individuals masculins.
- 2 partits individuals femenins.
- 2 partits parelles dobles.

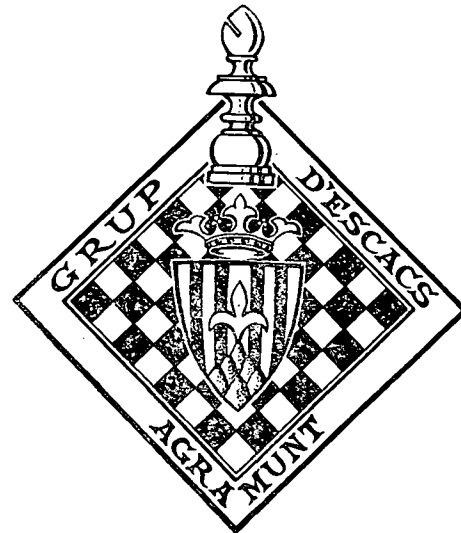
El capità de l'equip és, en Jordi Argelich i Pla.

Equip Masculí: Jesús Ciprés, Joan Canudas, Josep Farrés, Jordi Argelich, Ramon Batlle, Ramon Coscollola, Jordi Gené, Josep M.ª Querol, Joan Llurba, Carles Camats, Ramon Pavia, Joan Batalla, Joan Garcia, Albert Cuñat, Jordi Cuñat, Josep Sala.

Equip Femení: Maria-Rosa Vila, Dolors Arriasol i Roser Feixa.

Els desitgem que tinguin una bona participació i, en endavant, ja us anirem donant informació de totes les activitats que anirem fent.

MAGDA TREPAT

S'ha iniciat el campionat social 1981 on hi prenen part sis jugadors, els quals jugaren entre si a doble volta, havent-se passat abans unes prèvies eliminatòries. També s'ha començat un torneig infantil amb un nombre de deu i malgrat la manca d'experiència, sembla que han agafat la cosa amb molt afecte.

El passat dia 22 de febrer, finalitzà a Lleida el campionat individual juvenil on la nostra població estava representada per Borges i els germans Giménez. En finir el mateix ocuparen els següents llocs: Giménez III, quart; Borges, cinquè; i Giménez II onzè, fins un total de divuit participants, crec que en ser la primera vegada que hi participaven, la seva actuació ha estat immillorable.

Els quatre primers quedaren classificats pel campionat de Catalunya i el nostre juvenil Laureà Giménez hi prendrà part el proper mes d'abril.

Per altra banda el Grup d'Escacs assabentà que a partir del mes de març tots els dilluns i dimecres de set a viut de la tarda s'ensenyarà la pràctica d'aquest esport a tots els nens i nenes que ho desitgin i ue hagin sobrepassat els deu anys.

I per acabar reproduïrem la partida que jugaren Riba i el nostre representant Llobet.

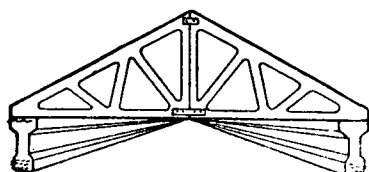
RIBA (Blanques) LLOBET (negres)

1.ª P4R, P4R; 2.ª C3AR, CRAD; 3.ª A4A, C3A 4.ª C5C, P4D; 5.ª PXP, C4TD; 6.ª A5C+, P3A; 7.ª PXP, PXP; 8.ª A2R, P3TR; 9.ª C3AR, P5R; 10.ª C1C, A3D; 11.ª P3D, O-O; 12.ª C3AD, T1R; 13.ª PXP, CxP; 14.ª CxC, TxC; 15.ª A3R, D3A; 16.ª P3AD, A4AR; 17.ª D2D, T1D; 18.ª O-O-O, A2A; 19.ª D1R, T1C; 20.ª A4D, D3R; 21.ª P4AD, A5A +; 22.ª A3R, TxA !; 23.ª PXT, AxP +; 24.ª T2D, CxP; 25.ª AxC, DxA +; 26.ª R1D, A7A +; 27.ª R1A, A6D +; 28.ª R1D, TxP.

Abandonen.

PAULÍ RIBERA

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13   Tel 39 01 15   Apartat 26
AGRAMUNT   Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

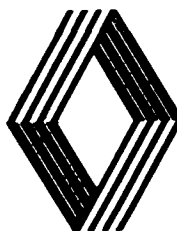
Tel. 39 07 36

Turrones, B.V.

CHOCOLATES *Viladís*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per VICENS - BONET, S. A.

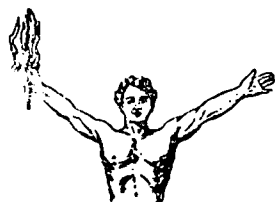

AGENCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Ctra. Artesa - Tàrrega, Km 12'800
Tel. 39 03 34   AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

**Electrodomèstics
VILANOVA**

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Tel. 39 08 90

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

**Establiments
E. S. A.**

Tels. 390802
390202 - 390142
AGRAMUNT

EL Ton de Dolçmunt

per Josep Farrer

Va insistir tant que vaig anar amb ell a Barcelona, només per veure «Operació Ubú» per Els joglars. En aquesta obra el doctor Oriol li fa interpretar al president, vull dir, a l'Excels, un personatge anomenat Ubú de l'obra d'Alfred Jarry «Ubú rey» per, amb les representacions que calgui, curar-li un tic nerviós, una ganyota de la cara. Aquestes sessions, semi improvisades, se les anomena sicodrames i és fan dintre l'obra junt amb actors professionals i, l'Excels posant-se en la pell, l'ànima Ubú, deu anar improvisant-hi adaptant a la seva problemàtica personal i de relació amb els altres, donant curs lliure a les seves aspiracions, sense cap mena de convencionalismes ni mirament pel que diran o pensaran d'ell, tot això sempre realitzat sota el guiatge del doctor Oriol i acompanyat de la seva dona. El doctor Oriol creu que en alliberar l'Excels dels seus fantasmes —fruit de l'autorepressió que s'exerceix— li desapareixerà el tal tic nerviós, en donar renda lliure als seus impulsos síquics quan interpreta Ubú. Jo vaja, vaig quedar escandalitzat. Com és possible que tota aquella gent no en protestés? Jo que de teatre no en sé res, ni m'agrada, em vaig adonar que es referia a l'actual president de la Generalitat l'Honorable Jordi Pujol. En tota l'obra no es fa res més que ridiculitzar-lo i, no n'hi ha per a ell sol, sinó també hi ha referències irreverencials al Vaticà i al Sant Pare, als clergues, a la Mare de Déu de Montserrat... Es fum de la sardana, dels que canten Els Segadors, dels qui sempre et rectificquen en dir alguna paraula no prou correctament en català... Jo no sé com vaig poder aguantar tota l'obra, la gent, la majoria, s'ho passaven divertidíssim. On anirem a parar, això no és llibertat, sinó llibertinatge, anarquia, desordre, corrupció, foment dels mals costums, el mal parlar... Es una obra de «supermalgust», pitjor que una que en vaig veure al teu poble que es deia «La mosqueta», de Ruzante. A Dolçmunt emperò sí que els agradaria, com més bèsties són les coses més els agraden, és clar allí són tots d'esquerres. Jo considero que totes les masses fan mal i aquí «Els joglars» s'han passat. Aquestes persones tan radicals, dogmàtiques, intransigents que porten dintre seu el ressentiment, que no poden resistir que el poble voti ben democràticament i que per majoria aplastant ho fes a l'actual president Pujol, aquestes persones no són democrates. De tot i amb tot, un terme mig, ni massa, ni massa poc, ni a dalt, ni a baix, ni a un extrem, ni a un altre, jo sóc així. Si hagués sortit elegit un president comunista o socialista, jo bé l'hauria acceptat, perquè un president de la nostra Generalitat és, el president de tots, de tots els catalans. Massa bo que és que, un altre al seu lloc l'hauria fet treure de seguit aquesta «Operació ogro» perdó, vull dir, «Operació Ubú», en canvi ell ha aguantat, perdonat i tolerat i, fins i tot, potser, subvencionat. Jo, sóc independent, en Jordi Pujol no és dels meus, però el vaig votar perquè considerava i considero que, és aquell home que necessitava Catalunya, el millor que a Catalunya teníem, no me n'amago, jo vaig fer campanya tant com vaig poder, perquè sortís elegit. I això que a mi la política no m'agrada. Escolta Ton, el que no et deu agradar deu ser, que el poble, sigui, pensi, participi, lliure i responsablement, per tu, com a més capaç i bo, convèncer-los paternalment de, a qui devem votar.

Aquells que, el dia 23 de febrer d'aquest 1981 donaren el cop d'estat al Congrés dels diputats, tampoc no els interessava la política, que la fes el poble VULGAR, volien fer-la ells, ells sols. Segur que se sentiren inspirats, cridats per Déu, obligats per la greu, gran, però gloriosa responsabilitat de, salvar la Pàtria, Espanya, per tornar a ser durant quaranta anys més. «Una, Grande y Libre».

Comerç ARGELICH

Carrer Castell, 25

Telèfon 39 00 39

Articles de Règim de les acreditades cases
Santiveri i Vitae

OFERTA per als mesos d'Abril i Maig:

Cafè BUNTI, 200 gr. 340 pts. Conyac SOBERANO, 224
COCA - COLA ltre. 37 pts. MONKY, 50 gr. OR, 50 pts.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

MES DE FEBRER

NAIXEMENTS

Sergi Grau Ramos dia 30 Gener

DEFUNCIONS:

Maria Barnola Vila, 85 anys dia 5

PLUJA CAIGUDA DURANT EL
MES DE FEBRER

Dia	9	2	litres m. ²
-	10	14	-
-	26	8·5	-
-	27	7	-
-	28	1·5	-
Total	33·0		litres m. ²

L'Observador: DEUDAT FON

Queviures Cal PANTON

Avda. J. Mestres Tel. 39 01 41

Electricitat i Fontaneria P. RIERA

Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

TORRONS ROIG

Avda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA

Avda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Panyeries SABADELL

A. Guimerà Tel. 39 00 54

Queviures R. SERA

Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Esparteria Josep M.^o TORRES

Sió, 35 Tel. 39 08 39

AGRO-SIÓ, S. A.

Al servei de la
pagesia de la comarca

Cereals, Adobs, Llavors,
Herbicides, Insecticides

Ctra. d'Artesa Tel. 39 06 62
AGRÀMUNT

L' Ajuntament Informa

LA COMARCA

S'ha confeccionat un informe sobre la necessitat, per motius històrics, econòmics i socials, que totes les poblacions que configuren la comarca natural de la Ribera del Sió, formin part d'una mateixa comarca administrativa i se subsani el fet actual que dites poblacions estan repartides entre les comarques de la Segarra, l'Urgell i la Noguera. Una vegada aquest document sigui assumit per tots els municipis de la comarca, serà tramès al Parlament i al govern de la Generalitat.

SUBVENCIONS

Han estat concedides 10.000 ptes. d'ajut al Club d'Escacs Agrumunt i 10.000 ptes. més a la Parròquia com a subvenció per a la compra de bancs pel Temple Parroquial.

GRUP ESCOLAR

Ha estat remès des del Ministeri d'Educació l'acceptació dels terrenys cedits per la construcció d'un Grup Escolar de 8 aules. Així mateix ens confirmen la completa i correcta documentació presentada. Anteriorment s'havia visitat la Sra. Maria Rúbies, directora territorial de la Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat, per tal de ser informats sobre la marxa dels tràmits per la construcció del Grup. La Sra. Rúbies ens manifestà que l'Escola d'Agramunt seria la primera de sortir a subhasta i que esperava que es podria fer aviat.

RETOLACIO

Han estat retolats una dotzena més de carrers amb les seves plaques corresponents, seguint així amb la intenció que cap carrer o plaça de la vila estigui sense senyalitzar. També s'estan confeccionant dos nous cartells per instal·lar a les entrades de la vila per la carretera de Cervera i d'Artesa a l'igual com la que hi ha a la de Tàrraga.

SANT JORDI

Una vegada més i amb motiu de la diada Patronal de Catalunya, s'ha convocat pel Consell Municipal de Festes el Certamen Literari Sant Jordi en la seva quarta edició. S'han establert 8 categories segons edat, en prosa i en vers a més d'un premi especial per a tots aquells treballs que tinguin com a tema el Museu Municipal.

MUSEU

Durant el mes d'abril tindrà lloc en el local del Museu Municipal una exposició antològica de l'obra del nostre convilatà Guillem Viladot. Per primera vegada es podrà veure reunida tota l'obra d'en Viladot, prou conegut en el món literari i artístic, el que donarà a aquesta exposició una forta projecció en l'ambient cultural de Catalunya.

ESPORTS

Fa quasi un any que es feren gestions perquè ens fos concedida la senyalització d'un circuit esportiu natural. Per fi, i mercès a la firma Nutrexpa, tenim en el nostre poder tot l'equip de senyalització. Actualment s'estan confeccionant els diferents aparells gimnàstics que inclou el circuit, com també s'està acondicionant el terreny de la zona on s'ha d'instal·lar. Esperem poder inaugurar-lo aviat amb l'arribada del bon temps i possibilitar a petits i grans un altre mitjà, senzill i amè, però eficaç de fer esport.

OBRES I SERVEIS

S'han encarregat els projectes de clavegueram de la zona est de la població per tal de tenir-los a punt per presentar el pla d'Obres i Serveis corresponent al 1.981.

En quant al pla de 1.980 han estat definitivament aprovats els projectes presentats en el seu moment que són els que corresponen a la instal·lació de clavegueram a la carretera de Balaguer; clavegueram i xarxa d'aigua al carrer del Clos i millora en les instal·lacions de captació d'aigua del Canal i la renovació de la xarxa de conducció fins al dipòsit del Castell. Les dues primeres obres, a l'espera de les últimes instruccions es faran per execució directa de l'Ajuntament i la segona ho farà la Diputació.

A finals de febrer acabaren els treballs d'arranjament de l'Avinguda de Catalunya i del carrer de Les Planes. Creiem que cal felicitar-nos i molt especialment a tots els veïns que amb la seva bona disposició i col·laboració, han fet possible realitzar una obra molt necessària, que ha canviat la fesonomia d'una zona ja molt important de la vila.

On canviarà també de fesonomia serà a l'Avinguda Agustí Ros. A hores d'ara està a punt d'acabar-se la instal·lació d'una nova xarxa d'enllumenat compost per 12 potents faroles que solucionaran d'una manera definitiva l'endèmic problema de la il·luminació d'aquest sector. També s'està a punt de començar les obres de millora del carrer i les voreres. La calçada s'arranjarà amb aglomerat asfàltic igual com el de l'avinguda de Catalunya.

CAMPANYA DE NETEJA

Ha continuat durant aquest mes la campanya de neteja que es porta a terme amb col·laboració de tot el veïnat. Els punts més importants que s'haurien de tenir en compte, són els que fan referència a l'ocupació de la via pública pels particulars i el de les escombraries. Aquests i altres punts són més detalladament tractats en un fullet, que editat per l'Ajuntament, es repartirà per cases i escoles. Cal que tots col·laborem si volem una vila més civilitzadament habitable.

HOMENATGE

El Consistori es sumà a l'homenatge que el dia 17 de febrer, els companys d'ensenyament reteren als mestres Júlia Altés i Manuel Viles amb motiu de la seva jubilació. En nom de tot el Municipi, els fou entregada una placa commemorativa.

PERMISOS D'OBRES

A Ramon Llorens Feliu, per realitzar obres interiors a la casa de la seva propietat, carrer d'Estudis Nous, 13.

A Miquel Muixí Ventura, per realitzar obres a l'immoble de la seva propietat, situat a l'agregat de Mafet.

A Josefina Esteve Granje, per poder realitzar les obres de modificació de la façana de l'immoble de la seva propietat, carrer Angel Guimerà, 7.

A Jaume Samarra Bernaus, per realitzar obres interiors a la casa de la seva propietat situada a l'agregat de Montclar.

A Alexandre Farré Llahí, per cobriment d'una terrassa, situada a la part de darrera de l'immoble de la seva propietat, Ravall Puigverd.

A Jaume Codina Marquilles, per construir un cobert en la finca de la seva propietat de les dimensions 10 x 4 m. al Camí de les Masies.

A Josep Roca Comenge, per realitzar les obres de construcció de l'interior del 2.º pis de l'immoble de la seva propietat, Avda. Catalunya.

A Joan Cuñat Añé, per realitzar obres interiors al 2.º pis de la casa de la seva propietat, al carrer de Sió, 18.

A Pau Añé Torres, per realitzar obres interiors a la casa de la seva propietat, Corriol de la Sabateria.

A Ricard Boixadós Terré, per realitzar obres interiors a la casa de la seva propietat, carrer Nta. Sra. Socors.

A Francesc Marquilles Folguera, per realitzar obres interiors a la casa de la seva propietat, agregat de Les Puelles.

A Josep Farreny Ortiz, per poder tancar el pati de la seva propietat, situat al Camí de Puelles.

A Josep Gassó Casades, per realitzar obres interiors a la casa de la seva propietat, a la Ronda Comtes d'Urgell.

A Josep Bertran Puigpinós, per pintar la façana de la casa situada al carrer d'Artesa de Segre.

A Joan Piulats Solé, per realitzar el pintat de la façana de la part de l'immoble que dona a l'Av. M. Joloch, així com canviar la canalera.

A Elena Balagueró Casas, per la construcció d'un edifici planta baixa a la urbanització Verge dels Socors.

ALTRES LLICENCIES:

Jaume Pintó Prado, instal·lació auto-xurreria al lloc de costum.
Ramon Pedrós Pascual, instal·lació tenda tir al plat, durant la Festa Major.

José González Fernández, obertura comerç venda menor de roba de vestir i la col·locació d'un cartell amb la inscripció de «SHELIA».

Agustí Corrales Fontova, col·locació d'un cartell lluminós, tença Av. J. Mestres.

José Carreras Portony, instal·lació d'aire condicionat al bar de la seva propietat, del carrer Avda. M. Joloch.

FACTURES APROVADES

<i>Domènec Ros Torrents, treballs i materials obres Municipals</i>	6.200
<i>Casanoves-Tabares, assegurances socials mes novembre 1980</i>	216.185
<i>A. Guasch, per xapes pels empleats municipals E.C.O., clor líquid pel servei d'aigües potables</i>	22.222 2.300
<i>Dyna, assessorament tècnic i projectes de l'Agregat de Montclar</i>	36.350
<i>Joan Escolà, per objectes servits per obres Mun. Est. Ser. Agramunt, carburants vehicles Munic.</i>	71.231 50.591
<i>Bosch Cermans, S.A., per caramels per les festes dels Reis Mags</i>	11.847
<i>Ferran Ribera, hores compressor per obres Mun. Bayer Cns., per materials d'oficina servits</i>	20.500 3.500
<i>Simeó Miquel Roé, minuta d'honoraris l'any 1980</i>	12.000
<i>Jaume Areny Solé, pel servit a compte de l'Ajunt.</i>	4.255
<i>Jordi Padullés, treballs efectuats per les Escoles Nacionals</i>	8.196
<i>Ind. Auxil. Abastiments, reparac. comodors aigua potable</i>	2.193
<i>José M.ª Fernández, per reparacions al servei aigües potables</i>	11.986
<i>José M.ª Fernández, per una tapa pel servei de clavegueres</i>	2.662
<i>Comissió Regants "Segla Gran", aportació dels aranjaments, 1.er Trimestre 1981</i>	4.934
<i>Antoni Figueres, pel servit celebració Festa Reis 1981</i>	5.462
<i>Calixte Roqué, per reparacions en obres Municipals</i>	18.123
<i>Antoni Esteve, materials construcció, obres Mun.</i>	39.365

A Josep Pla Farré, un trofeu pel campionat de cross	1.900
A M. Puigpinós, obres de paleta fetes a l'Av. Catalunya F.E.C.S.A., enllumenat públic del grup Sindical	7.400 6.970
A M. Garrabou Carabassa, enllumenat públic carretera de Balaguer	4.590
A Joan Comabella, un viatge taxi a Lleida	4.300
Transports Bernaus, encàrrecs efectuats a compte de l'Ajuntament	2.000
R. Llorens, treballs de fuster efectuats al Museu Municipal	29.800
Impremta Vicns, material i impresos servits oficines Municipals	56.349
Casanoves-Tabares, assegurances socials mes de desembre 1.980	245.000
R. Duque, per treballs efectuats a compte de l'Ajunt.	15.000
Subscripció a la revista Administració Pràctica, 1.981	4.500
José Bovet, reparació carro de repartiment de carns	575
Llibreria «La Cultural», material facilitat a les Oficines Municipals	732
Comercial E.C.O., clor líquid per al servei d'aigües i lloguer bombones	12.190
Cristalleria Agramunt, treballs efectuats a compte de l'Ajuntament	7.208
Antoni Zurruta Olmo, dues vitrines Museu Municipal	5.550
Francesca Balcells, Vda. Marsà, enllumenat públic Carretera Balaguer	4.590
Muns, S.A., tubs pressió pel servei d'aigües	2.615
Jaume Omedes, treballs electricista enllumenat carrer Av. Ag. Ros	59.093
M. Cabrol, viatges realitzats a compte de l'Ajunt.	4.190
Confecció Fibcl, uniformes per empleats Municipals	27.095
Lluís Vila, plaques retolacions de carrers	19.622
Dyna, assignació serveis tècnics mes de gener	15.000
Subscripció a la Revista Certamen, any 1.981	2.950
Institut E. Mitja, enllumenat aules d'E.G.B., allí instal·lades, desembre	22.990
Modest Puigpinós, treballs de paleta Carretera Puelles	84.215
Joan Molgo, materials servits per a la construcció	2.677
Jordi Padullés, treballs efectuats a compte de l'Ajunt.	2.667
Quinta de Salud Alianza, conducta Metge empleats Plantilla, febrer	9.490
Comissió Tubulament Segla Gran, amortització capital i interessos	39.568
Institut E. Mitja, calefacció aules E.G.B.	48.300
Estació Servei, carburants vehicles Municipals	24.186
Miquel París, hores de tractor invertides en obres Mun.	6.600
F.E.C.S.A., elevació aigües, enllumenat públic i dependències, del mes de gener de 1.981	429.150
Joan Escolà Pla, el servit a compte de l'Ajuntament	13.643
Lluís Vila, per plaques de revisió de guals 1.981	3.994
Diferents comerços per petits objectes servits a compte de l'Ajuntament	1.529

L'AJUNTAMENT INFORMA, que l'aigua que conté el dipòsit del Convent, en què va ocórrer el desgraciat accident personal, el dia 13 de març, no va destinada, en cap cas, a usos domèstics, sinó que només es fa servir, exclusivament, per neteges generals de clavegueres.

LES MONGES ENS HAN OBLIDAT

per Guillem Viladot

Tota la vila en va ple: les Monges celebren el centenari de la fundació del seu convent a la nostra vila. Ha estat una convocatòria molt maca, però feminista. Les «madres» només s'han recordat de les ex-deixebles. I dels ex-deixebles? Nosaltres, molts homse d'avui que fa més de mig segle érem nens, ens vam estrenar en la docència de les Monges. Es clar que en aquell temps ja érem uns sers sexuats i la memòria conventual potser encara ens servia ara com uns personatges ben poc angèlics, vull dir amb bona carnalitat eròtica. Els centenaris, però, s'han de celebrar amb rigor, sense discriminacions, i, sobretot, tenint en compte que som molts els homes que ens sentim orgullosos d'haver après les beceroles a les Monges.

La fressa de faldilles que s'ha posat en marxa amb aquest centenari, ens ha excluït a tots aquells que tenim per norma habitual portar pantalons. Es clar que els nens vam passar pel col·legi de les Monges pel soterrani, vull dir per les elementalitats humanes de qui encesa la paraula, el gest, el signe, el símbol. Per dir-ho d'una manera laconiana —i que se'm perdoni l'envaniment— pel significat primitiu: l'esfínter sense control. Sor Maria Petita, entre col i col, entre mocador i mocador, entre avemaria i avemaria, ens havia d'eixugar el cul. I no ho feia. Si no ens embrutàvem, ens premiava amb pa-d'àngel, uns retalls d'hòstia que les monges guardaven en capses rodones i que nosaltres, adípics i narcissistes, rebíem com un menú celestial absolutament fat i absolutament estèril.

En aquella edat, els nens érem uns sers enamorats de les nostres mares. Amb elles havíem descobert el diàleg de la pell —mans i llavis—, el missatge dels ulls —la llum!—, i la informació de la paraula. La mare ens havia seduït per a la vida, com diu l'Hanna Segal. Infants sense memòria i sense intenció, pensàvem que tot ser amb faldilles podia ser, era un fet, una perllongació de la mare i que, per tant, era una continuïtat de la pell, dels ulls, de la veu. La primera frustració que jo he rebut en la vida és aques-

ta: adonar-me que les monges, uns sers amb faldilles, no tenien res que veure amb la mare: perquè no tenien pell, no miraven fit a fit i la veu era feta de mots plens de misteri.

Memòria antiga aquesta que faig ara! Memòria, però, que enllaça amb el nus primer de la nostra estructura de persones. Quin bo si en cada monja haguéssim trobat la perllongació del tàlem matern! Però no era així: el nostre cos, menut i immàcul, quan era brut de caca, era traslladat urgentment cap a casa. Rentar el cul a un minyó tan tendre era un interdit entre teològic i votiu. El nostre cos era rebutjat. Elles, les monges, endinsades en la negació dels seus cossos, negaven els nostres. Per tant, allò que la mare, des de la seva instintivitat natural, magnificava i exultava cada instant, elles, les monges, ho refusaven des del pecat. I nosaltres en aquelles hores d'infantesa, només érem cos.

Si les Monges m'haguessin convidat, amb molt de gust hauria assistit a la festa del centenari. Més que res, possiblement, mogut pel desig de recuperar un nen que, entre caluix de col i menges celestials, s'havia distret d'un cos extraordinàriament pur. Però no m'han convidat, com no han convidat a cap home que aleshores era nen. Les monges, doncs, tenen un deute amb nosaltres. Ja sé que el temps perdut és irrecuperable, i que els anys ens posen davant els ulls una òptica deformant. De fet, potser no ha estat allà, vora la falda de Sor Maria Petita, on el nostre cos va ser foragitat, sinó que ha estat al llarg de la vida com ens hem anat quedant orfes, dejuns d'aquell paradís que ara, a través de la memòria, falsegem per excessiva idealització. Amb tot, davant l'ànima emmidonada d'una monja, i sota el pa de farmàcia de les seves paraules, jo no puc eludir un sentiment d'espoliació d'una cosa que era extraordinàriament meva. Perquè un nen, em sembla que ja ho he dit, només té cos.